

வளைகுடாப் பகுதித் தமிழ்மன்றம் வழங்கும்

கம்பன் வீழா மலர்

வளைப்புல முகவரி: <http://www.bayareatamilmanram.org>
மின்னஞ்சல் முகவரி: batmanram@hotmail.com

Special Issue,
June 17, 2001
Volume 21, Issue 7

கம்பன் வீழா மலர்
சூன் 17, 2001,
செடி 21, மலர் 7

செயற்குழு

தலைவர் கணேஷ்பாபு 408-260-9721

துணைத்தலைவர் (நிர்வாகம்)
ஸ்ரீராமன் 510-796-3092

துணைத்தலைவர் (கலை)
சேங்கேகர் 408-379-1441

பொருளாளர்
வீஜய சிவமணி 408-248-1285

அமைப்பாளர்
சங்கர் கேசவன் 408-379-1441

மாண்புமிகு உறுப்பினர்
மணி மு. மணைவன்னன் □

இளைஞர் அணி அமைப்பாளர்
ஹோமா ராஜா

செய்தியல் ஆசீரியர்
கேங்கலக்கணன்

வீழாமலர் ஆசீரியர்
மணி மு. மணைவன்னன்

வளைப்புல மேலாளர்
வெங்கடேசன்

Bay Area Tamil Manram

A Non Profit Organization,
since 1980

2667 Cropley Ave #101,
San Jose CA 95132

batmanram@hotmail.com

உள்ளடக்கம்

கற்பின் கணலி	1
நிகழ்ச்சி நீரல்	3
கலைஞர் குரீப்பு	4
கம்பனும் .	
ஆழ்வார்களும்	15

அமெரிக்காவிலேயே முதல் கம்பன் வீழா!

வட அமெரிக்காவிலேயே முதல் முறையாகக் கவியரசர் கம்பனைப்போர்றும் கம்பன் வீழாவைச் சான் ஃபிராண்சீஸ்கோ வளைகுடாப் பகுதித் தமிழ் மன்றம் கொண்டாடுகிறது என்பதில் பெருமை கொள்கிறோம். தன் பொறுப்பில் ஓர் இலக்கியப் பெருவீழா கொண்டாடியே தீரவேண்டும் என்ற தமிழ் மன்றத் தலைவர் கணேஷ்பாபு, கம்பன் வீழா கொண்டாடுமாறு அறிவுறுத்திய இலங்கை ஆட்சீமொழிக் கருமக்குமுவின் ஆணைத் தலைவர் சிவதாசன், வீழா மலருக்குக் கட்டுரை படைக்கக் கேட்டவுடன் இசைந்த அகத்தியக் குழு அறிஞர்கள் ஹரி கிருஷ்ணன் (சென்னை), நூ. கண்ணன் (ஜெம்மனி), வாஷிங்டன்னில் இருந்து இங்கு பேச வந்துள்ள மலர் நடராஜா ஆசியோர் இந்தப் பெருவீழா அமைவதற்கு அடிகோலினார்கள். அவர்களுக்கு நம் நன்றி.

நம் அழைப்புக்கிணங்கி வீழாவில் பங்கேற்க வந்துள்ள பாரதீயர் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் துணைவேந்தர் பி. இளங்கோ, கவிஞர் பாகீர்தி சேஷப்பன், தீருமதி காவேரி, கணீஞர் பிரபாகரன் வைத்யா, இசைக்கலைஞர்கள் தீருமதி சுகுணா புருஷோத்தமன், ராகவன், அரவிந்த் காந்தன், நடராஜன் ஸ்ரீனிவாசன், மற்றும் கம்பனீன் பாடல்களை மனபடுத்தி மேடையேறிச் சொல்ல வரும் குழந்தைகள் அபிராமி, சபரீஷ் பாபு அம்ருதா, ஆரபி, வானதி ஆசியோரை மகிழ்வுடன் வரவேற்கிறோம்.

கம்பர் வீழாவையாட்டி விருந்தள்த்த மயூர் உணவுக்குத்துக்கும், வீழா மலர் வெளியிடப் பொருளுதலி செய்த “தெண்றல்” மாத இதழுக்கும் எங்கள் உள்ளார்ந்த நன்றி.

இது போன்ற நிகழ்ச்சிகளைத் தொடர்ந்து ஆதரீத்து வரும் வளைகுடாப் பகுதித் தமிழ் மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், ஆதரவாளர்களுக்கும் நன்றி.

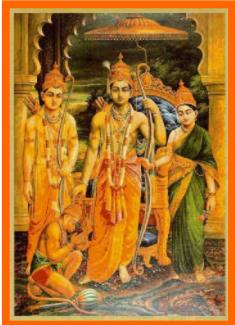
-கம்பன் வீழாக் குழுவினர்

கற்பின் கணலி - ஹரி கிருஷ்ணன்

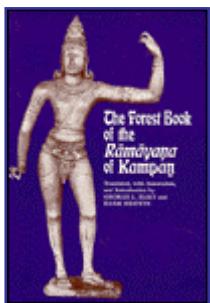
இராமாயணம் என்று இயற்றப்பட்டதோ அன்று முதல் இரண்டு தலைப்புகள் பெரும் விவாதத்திற்கும், புசலுக்கும் உரியவையாய் விளங்குகின்றன. ஒன்று வாலி வந்து, மற்றுரான்று சீதையின் அக்கினீப் பிரவேசம். இந்தத் தலைப்புகளில் நடந்திருக்கும் காட்டுகிறது. அகலினை மீண்டும் கல்லாளர் தொகுத்தால் அவை இரண்டு இராமாயணங்களீன் அளவைக் கூட வீஞ்சலாக். எந்த இராமாயணை விமர்சகரும் விட்டு	வைக்காத தலைப்புகள் இவை. அண்மைக் காலப் புதுமைப்பித்தன் அக்கினீப் பிரவேசத்தை வைத்து ஒரு சிறுக்கதையையே எழுதினார். அவருடைய சீறுக்கதை இராமாயணக் சீதையின் அக்கினீப் பிரவேசம். இந்தத் தலைப்புகளில் நடந்திருக்கும் காட்டுகிறது. அகலினை மீண்டும் கல்லாளர் தொகுத்தால் அவை இரண்டு இராமாயணங்களீன் அளவைக் கூட வீஞ்சலாக். எந்த இராமாயணை முடிப்பார். சீதையை இப்படி ஒரு துண்பத்தில் ஆழ்த்திய பிறகு அகலினைக்கு எந்தத்	தகுதியால் சாப விமேசனம் தந்தாய் என்று, கேட்காத கேள்வியென்று அங்கே ஒலிக்கும். மிகவும் கவனமாகக் கையாள வேண்டிய தலைப்பு இது. எந்தத் துணைவில் இதற்குச் சம்மதம் தெரிவித்தேன் என்று தெரியவில்லை. இந்தத் தலைப்பில் எழுதும்படி என்னை மணைவன்னன் அவர்கள் பணித்தபோது ஒரு வேகத்தில் சரி என்று சொல்லவிட்டேனோ என்று
---	---	---

கற்பின் கணலி

இன்றைய
மனதிலையில்
அக்கினீப் பிரவேசம்
சீதைக்கா அல்லது
எனக்கா என்பது
தெரியவில்லை!

கூடத் தோன்றுகிறது. இன்றைய
மனதிலையில் அக்கினீப் பிரவேசம் சீதைக்கா
அல்லது எனக்கா என்பது தெரியவில்லை!

இந்தச் தலைப்பை நாம் முழுமையாகப் பார்க்க
முன்று கலிஞர்களின் துணையை நாட
வேண்டியிருக்கிறது. முதல் கவியராஜ வாஸ்மீகி.
அடுத்தது. அவனைப் பெரும்பாலும்
அடியோர்றிய கம்பன். கம்பன்
வாஸ்மீகீயிடமிருந்து மிகப்பல இடங்களில் -
அப்படிச் சொன்னால் போதாது. மிகமிகமிகப்
பல இடங்களில் - வேறுபடுகிறான். ஏன்
என்னும் கேள்விக்கு விடை சொல்ல இது
இடமில்லை. ஆனாலும், கம்ப இராமாயணச்
சம்பவங்கள் பெரும்பான்மையும் வாஸ்மீகீயின்
முதல் நாலை ஒட்டத்தான் நடக்கின்றன.
மூன்றாவது. ஒட்டக்கூத்தர். உத்தர
காண்டத்தை என்னால் எழுத முடியாது என்று
சொல்லிவிட்டானாம் கம்பன். 'இதற்கு மேலும்
சீதை துயருற்றாள் என்று எழுத என்னால்
இயலாது' என்று அவன் சொன்னதாக அறிஞர்
பெருமக்கள் கூறுகின்றார். அவன் விட்ட
இடத்திலிருந்து இராமாயணக் கதையை
முடித்து வைத்தார் ஒட்டக்கூத்தர். தமிழில்
உத்தர காண்டம் அவர் இயற்றியதுதான்.
அக்கினீப் பிரவேசத்தை எது தூண்டியதோ
அதே பேரன்றுதொரு சம்பவம் உத்தர
காண்டத்திலும் நடக்கிறது. இல்லை. இது
சலவைத் தொழிலாளி கதை இல்லை. அது
சினிமாக்காரர்கள் அவர்கள்
சௌகரியத்திற்காகப் புனைந்துகொண்ட கதை
வாஸ்மீகீயோ. ஒட்டக் கூத்தரோ அவ்வாறு
சொல்லவில்லை. இராமனின் இதயம்
இங்கேதான் வெளிப்படுகிறது என்பதால் இந்த
இடத்தையும் கொஞ்சம் பார்க்க
வேண்டியிருக்கிறது.

ஒரு பக்தனாக இராமாயணத்தைப் பார்ப்பவர்
இந்தச் தலைப்புக்குள் புக மேற்கொள்ளும்
அணுகு முறை வேறு. ஒரு இலக்கியவாதி
மேற்கொள்ளும் அணுகு முறை அதனீன்றும்
வேறுபட்டது. இலக்கியவாதிக்கு முன்னால்
இருப்பது கதாபாத்திரம் மட்டும்தான். அது
இறைவனா இல்லையா என்பது
கேள்வியில்லை. இலக்கியவாதியின்
அணுகுமுறையில் வேறொரு நன்மையும்
இருக்கிறது இராமனைத் தெய்வமாகப்
பார்ப்பதைவிடவும் மனிதனாகப்
பார்க்கும்போதுதான். நம்மிடையே உள்ள
அத்தனைக் குறைபாடுகளும் உள்ள ஒரு
சாதாரண மனிதன் எத்தனை உயரத்திற்குச்
சென்றிருக்கிறான் என்பது புலனாகும்.
அவனுக்கு அது சாத்தியமன்றால் எனக்கும்

அது சாத்தியமே என்ற நம்பிக்கை
உண்டாகும். சொல்லவிலாண்ணாத்
துயரங்களை அனுபவிக்கும் போதும்
வாழ்க்கையில் நம்பிக்கை இழுக்காமல்
'இதை விடப் பெரிய துண்பங்களை
இராமன் என்ற மாணிடன்
வென்றபோது என்னாலும்
(அவன்ராமல் என்று சேர்த்துக்
கொள்ளலாம்) வெல்ல முடியும்' என்ற
பெரும் பலம் பிறக்கும்.

மனைவண்ணன் அவர்கள் என்னிடத்திலே
இரண்டு கேள்விகளை எழுப்பி
இருந்தார்கள். "ராமன் சீதையை
ஏவது அவருக்கு இழுக்கல்லவா?"
தீக்குளிக்க சீதையே துணீந்தாலும். -
ராமன் அதை எவ்வாறு ஏற்கலாம்?"
முதல் கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல
எனக்கு எந்த தயக்கமும் இல்லை.
ஆமாம். இழுக்குதான். இந்தப் பதிலைச்
சொல்ல. இராமாயணத்தைக் கற்றுத்
துறை போகியவர்கள் எனக்குப் பக்க
பலமாக இருக்கிறார்கள்.

வாஸ்மீகி இராமாயணத்தில் பெரும்
பயிற்சி உடையவரான இந்தியாவின்
வெள்ளீராவுப் பேச்சாளர் ஏரட்
ஆனரலின் சீனிவாச சாஸ்தீரி அவர்கள்
சென்னை சம்பளிக்குத் தலைவராயில்,
வாஸ்மீகீயில் கரைகண்ட அறிஞர்
பெருமக்களீன் முன்னிலையில் முப்பது
பேருரைகள் (ஆஸ்கிலத்தில்)
நீகழ்த்தினார்கள். அவற்றில்
பன்னிரண்டாவது பேருரை சீதையை
இராமன் மறுதலித்தது பற்றியது.
இராமனின் செயலை இரண்டாகப்
பிரீபார் சாஸ்தீரியார். அவற்றில்
சீதையை மறுதலித்த செயலை மிக
வண்மையாகக் கண்டிக்கிறார்.
அவருடைய உரையிலிருந்து.
தொடர்புள்ள பகுதிகளை இந்தக்
கட்டுரையின் பிற்பகுதியில் கண்போம்.

பதினேழு மொழிகளில் இலக்கியம்
கற்றவர் வைவேச ஜையர். ராஜதுரோகக்
கற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாவார். பிரீட்டிஷ்
ஒற்றர்களுக்குத் தப்பி உலகின் பல
பகுதிகளில் சுற்றித் தலையரவு
வாழ்க்கை நடத்தியவர். அப்படிப்பட்ட
கடுஞ்சேநதனையான காலங்களில் கூட,
அவருடைய கைப்பையில் அவருடைய
ஆடை முதலானவற்றுடன்
கம்பராமாயணம் எப்போதும் இருக்குமாம்.

நீகழ்ச்சி நிரல்

சூன் 17, 2001, பிற்பகல் 2:00 மணி
மவுன்டன் வீழு சமூக மையம், மவுன்டன் வீழு

கருத்தரங்கம்:

பேராசீரீயர் பி. இளங்கோ, முன்னாள் துணைவேந்தர், பராதியர் பல்கலை திருமதி மலர் நடராஜா, வாஷிங்டன் தமிழ்ச்சங்கம்.
கலீஞர் பாகீரதி சேஷப்பன்
நா. கண்ணன், ஜெர்மனி (கட்டுரை படிப்பவர்: ஆஷா மணிவண்ணன்)

வழக்காடு மன்றம்:

“சீதையின் தீக்குளிப்பு இராமனுக்கு இழுக்கா இல்லையா?”

ஆம்: மணி மு. மணிவண்ணன் இல்லை: பிரபாகரன் வைத்தியா

இலக்கிய ஆய்வுக் கட்டுரை:

கலீஞர் ஹரிகிருஷ்ணன், பொன்னை ஆன்வைன், பொன்னை
(கட்டுரை படிப்பவர் கணேஷபாபு)

கலந்துரையாடல்:

மணி மு. மணிவண்ணன்,
காவேரி கணேஷ,
பாகீரதி சேஷப்பன்,
பிரபாகரன் வைத்யா,
மற்றும் நண்பர்கள்.

இசை நீகழ்ச்சி:

ராகவன் மணியன் (வாய்ப்பாட்டு),
(டாக்டர் பாலமுரளிகிருஷ்ணாவின் முத்து மரணவர்)
அரவிந்த் காந்தன் (வயலின்), நடராஜன் சீனிவாசன்(மிருதங்கம்)

“சுருதி சாகரம்” சுகுணர் புருஷேஶத்தமன் (வாய்ப்பாட்டு),
அரவிந்த் காந்தன் (வயலின்), நடராஜன் சீனிவாசன்(மிருதங்கம்)

பங்கேற்பவர்கள் குறிப்பு

பேராசிரியர் முனைவர் பி. இளங்கோ அவர்கள் பாரதியார் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் துணைவேந்தர். அவர் தீருச்சீயிலுள்ள மண்டலப் பொறியியற் கல்லூரியின் முதல்வராகவும். அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தில் மின் மற்றும் மின்னணுப் பொறியியல்துறையின் தலைவராகவும் பணியாற்றியவர். தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் புலமையுள்ள இவர், தமிழ்ச் சங்க இலக்கியம், தீருக்குறள், சிலப்பதிகாரம் போன்ற பண்டைத் தமிழிலக்கியங்களை ஆழந்த ஈடுபாடு உள்ளவர்.

கலைஞர் மலர் நடராஜா அவர்கள் இந்த வாழிஸ்டன் தமிழ்ச்சங்கத்திலிருந்து வரும் சிறப்பு விருந்தினர். இவர் தனித்தமிழ் இயக்கத்தின் தற்கை மறைமலை அடிகளாக அவர்களை பேத்தி. வாழிஸ்டன் வட்டாரத்தில் சிறப்பான தமிழ்ப்பள்ளி நடத்துவது மட்டுமல்லாமல், வாணினாலி நீகழ்ச்சிகள், மன்றக் கலைநீகழ்ச்சிகளைப் பங்கேற்கிறார். இவரது கதை, கட்டுரை, கலைதைகள் சிங்கப்பூர், தமிழ்நாடு, ஜோரோப்பார் நாடுகளிலும் வெளியிடப் பட்டுள்ளன.

கலைஞர் ஹரிசுஷணன். சென்னை ஆண்லைன் என்ற வலையிதழில் துணையாசிரியராய்ப் பணி புரிகிறார். சென்னை ஆண்லைன் www.chennaionline.com Daily Religion பகுதியில் அன்றாடம் ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் எழுதி வருகிறார். இராமாயணத்தை அடிப்படையாக வைத்து ஒவ்வொரு பாத்திரத்தையும் வீரவாக எழுதி வருகிறார். ஒவ்வொரு பாத்திரமும் அன்றாட வாழ்வங்குத் தரும் செய்தியை எழுதுவது நல்லதாகு வாசக வட்டத்தை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறது. அகத்தியர் (agathiyan@yahoo-groups.com) , மன்றமையம் (www.forumhub.com) போன்ற வலைப்புலக்களை இவரது படைப்புகளைப் பார்க்கலாம்.

கலைஞர் பாகீரதி சேஷப்பன் அவர்கள் வளைகுடாப் பகுதித் தமிழர்களுக்குத் தெரிந்த கலைஞர், கதாசிரியை. கடந்த சில ஆண்டுகளாகத் தமிழ் மன்ற முத்தமிழ் விழா நீகழ்ச்சிகளைப் பங்கேற்றுத் தொண்டாற்றியிருக்கிறார். அவரது கதை, கலைதைகள் தமிழ்நாட்டிலும், அமெரிக்காவிலும் வெளியிடப் பட்டுள்ளன.

முனைவர் நா. கண்ணன். ஜெர்மனியில் வாழும் தமிழரினர். இணையத்தில் (internet) வெளிவரும் இவரது பாசர் மடல்கள் தொடர் மிகப் புகழ்பெற்றவை. கணையாழி போன்ற சிற்றிதழிகளைப் பட்டுமல்லாமல், இந்தியா டூடே போன்ற வணைக இதழ்களிலும் இவரது படைப்புகள் வெளிவருகின்றன. பலநாள்களை வெளியிட்டுள்ள இவர் இணையத்தின் மதுரைத்திட்டத்தின் (Project Madurai at <http://www.tamilnet/ProjectMadurai>) யின் பேராசரவாளர்.

கணைஞர் மணி மு. மணைவன்னன் சென்ற ஆண்டின் தமிழ் மன்றத் தலைவர். கணைஞர் தமிழில் பெரிதும் ஈடுபாடுள்ள இவர் அடுத்த ஆண்டில் உலகத் தமிழ் இணைய மாநாட்டை (Tamil Internet Conference 2002) சான் ஃபிரான்சிஸ்கோ குடாப் பகுதியில் நடத்த முனைந்திருக்கிறார். குமார் குமரப்பன் அவர்களோடு இணைந்து இவர் துவக்கிய குடாப்பகுதி இலக்கிய வட்டத்தில் பல தமிழரினர்கள் பங்கேற்றிருக்கிறார்கள்.

கணைஞர் பிரபாகரன் வைத்தியா: குடாப் பகுதியின் பெரும்பாலான தமிழர்களைப் போல் இவரும் கணைஞர் துறையில் ஈடுபட்டுள்ளவர். ஆப்பிள் நிறுவனத்தில் பணி புரிகிறார். கம்பனீன் காலீயத்தில் பெரிதும் ஈடுபாடு உள்ளவர்.

காவேரி கணேஷ் குடாப்பகுதியில் Mostly Tamil வானொலி (FM 90.1, Tuesdays at 6 AM) நீகழ்ச்சி மூலம் நேரியர்களுக்கு அறிமுகமானவர். நன்பர் நாராயணன் வழங்கிய “தூது” நீகழ்ச்சியில் இலக்கியத்தில் தூது பற்றிப் பேசி மக்கள் மனத்தைக் கவர்ந்தவர். தமிழ் இலக்கியத்தில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்ற இவருக்கு நாட்டுப் புறவியல், சிறுகதைகள், கலைதைகளைப் போன்ற இலக்கிய வட்டத்தில் பல தமிழரினர்கள் பங்கேற்றிருக்கிறார்கள்.

கணைஞர் கணேஷ்பாபு தமிழ் மன்றத் தலைவர். இலக்கியப் பெருவிழா நடத்த வேண்டும் என்று முழுமுனைப்பாக ஈடுபட்டுள்ள இவர், வரும் ஆண்டுகளில் கம்பன் விழா மாநாடுப்பெற்ற வீழங்காக, வட அமெரிக்கா வாழும் தமிழர்கள் அனைவரும் பங்கேற்கும் தீருவிழாவாக மலரும் என்று நம்புகிறார்.

தமிழ்சைக் கலைஞர்கள்

Smt. Suguna Purushothaman is a well-known musician from the Musiri Sishya Parampara. Her performance career spans over 40 years. She is widely acclaimed as an uncompromising singer of the traditional and pristine style of Carnatic music.

Suguna, one of the prominent disciples of Sri. Musiri Subramania Iyer studied extensively with him, inculcating his pani in *manodharma* and the chaste *padantharas*. She simultaneously added to her repertoire from the stalwart Semmangudi Sri .R.Srinivasa Iyer.

She achieved exceptional prowess at Ragam Tanam Pallavi under the tutelage of Sri. Thinniyam Venkatarama Iyer.. Her first co-publication and demonstration-- was with him at the age of 21 yrs.

Suguna specialises in singing rare and difficult Pallavis. Her mastery of the **Dwitala Avadhana** (singing with 2 different talams on either hands) has fetched her numerous and ceaseless accolades from eminent organizations including the Music Academy of Madras.

Suguna, today is a multifaceted contributor to carnatic music - A respected and beloved performer, a successful guru, professor and a prolific composer. Her current engagements include research work as a **Senior fellow of the Dept. of Culture**. She also continues to passionately develop several students who will carry her distinctive style and scholarship onward.

Ragavan Manian is a senior disciple of "Padma Vibhushan" Dr. Balamurali Krishna and has received vocal training from the master for over 8 years since 1988. He has learnt from several other notable musicians since his childhood. Ragavan has been giving full-length Carnatic concerts since his thirteenth year, and has performed in all the major musical venues in Madras, including Music Academy, Krishna Gana Sabha, Bharat Kalachar, Indian Fine Arts, Narada Gana Sabha, Mylapore Fine Arts and Karthik Fine Arts. He has received glowing reviews in prestigious newspapers and magazines for his concert technique, voice culture and innovativeness. He has won awards for raga, swara and pallavi singing at several competitions and sabhas. Ragavan lays special emphasis on lyrics, with particular focus on compositions in his mother tongue, Tamil.

Introduced to music early in life, **Arvind Kanthan** started his initial lessons on the violin at the age of twelve. Soon, he came under the tutelage of Smt. Lalgudi Srimathi Brahmanandam. Through devotion and meticulous practice, and under constant guidance from his guru, Arvind gained expertise in the three main realms of carnatic music, namely, raga-rendering, rhythm and rendering of compositions of great composers. He has performed in all the leading sabhas in Madras, including the Music Academy, Krishna Gana Sabha, Mylapore Fine Arts and Bharat Kalachar. Besides being an accomplished soloist, Arvind accompanies leading vocalists and instrumentalists on stage. Recent performances (in 1999 and 2000) include accompaniments for Nedanuri Krishnamurthi July 2000 T. V. Gopalakrishnan Oct. 1999 Neela Ramgopal Sept 1999 Sashikiran June 1999 Nookala Chinna Sathyanarayana March - April 1999.

Natarajan Srinivasan learnt mridangam from Coimbatore Shri.Ganapathy for about 8 years. Ever since Natarajan moved to the bay area in 1995 after his graduation from Arizona State University, he has been a regular performer in carnatic music concerts in the bay area and in other states. Natarajan is indebted to his parents Padma and Srinivasan and his wife Viji for their encouragement and support. Natarajan is a software engineer at Autodesk Inc.

கற்பின் கணலி

Kamba Ramayana A Study என்ற விரீவான ஆராய்ச்சி நூலை எழுதியிருக்கிறார். உலக இலக்கியங்களை இருந்ததல்லாம் பாத்திரவாக்கள்கண் எடுத்துக் கூட்டி. இராமன் எப்படித் தன்னேரில்லாத தலைவனாக விளங்கினான் என்று எழுதுவார். அவனுக்கும் சீதைக்கும் இடையே இருந்த அன்பை விளக்கி-விட்டுப் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்.

"There is a blot in Rama's love, but of that we shall speak when we come to Sita."

ஆனால் சீதையைப் பற்றி அவர் எழுதும் முன்னேரே மரணம் அவரைத் தழுவிக் கொண்டது. ஆகவே அவர் இந்தச் சம்பவத்தைப் பற்றிச் சொல்லியிருப்பது இந்த ஒற்றை வாக்கீயம் மட்டுமே. அதுவும் கூட இராமனுக்குச் சாதகமாக இல்லை.

நான் மேலே சுட்டிக் கூட்டியிருக்கும் இருவரும் பக்தியில் எள்ளவைம் குறைந்தவர்கள் அல்லர். அதற்கும் மேலாக, சீனிவாச சாஸ்திரியாரோ, பக்தர்களும் பண்டிதர்களும் நீறாந்த பெருஞ்சபையில் தன் கருத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். எனவே, முதல் கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல எனக்குத் தயக்கம் ஏற்படவில்லை. இரண்டாவது கேள்விக்குப் பின்னர் வருகிறேன்.

ஆமாக். இராமன் ஒரு நல்ல மகன். "மன்னவன் பணியன்றாகில் நுழ்பணி மறுப்பனோ நான்" என்று கைகேயியிடம் சொன்னவன். மயங்கிக் கிடக்கும் தசரதனைக் கூட அருகில் சென்று பார்க்காமல். ஒருவேளை அவன் வீழித்துக் கொள்ள நேர்ந்தால் அவனுக்குத் தர்ம சங்கடம் ஏற்படும். சொல்லவானாத் துயர் ஏற்படும் என்பதால் "இப்போதே விடைகொண்டேன்" என்று சொல்லிவிட்டுப் புறப்பட்டவன். நல்ல அண்ணன். இலக்கியனை விடுங்கள். பிரதனீடம் எப்படி நடந்துகொண்டான் என்பதைப் பாருங்கள். நல்ல நண்பன். குகணீடத்தும், சுக்ரீவனீடத்தும், வீடனைீடத்தும் அவன் கொண்ட நட்பு எத்தனையது! ஓவ்வொருவரையும்

தன் சகோதரர்களாக அல்லவா ஏற்றுக் கொண்டான்! "தோழைய என்றவர் சொல்லிய சொல் ஒரு சொல்லன்றோ" என்று குகன் எப்படி நெடுஞ்செழியரான்! நல்ல தலைவன். அனுமனைப் பாருங்கள். அவன் தலைவனமைய அனுமன் எப்படி ஏற்றுக் கொண்டான் என்பதைப் பாருங்கள். மூல பல வதைப் படவத்தீவில் எப்படித் தன் சேனையின் அச்சத்தை நீக்கி. அவர்களை வகுக்கியனையின் காலவில் வைத்துவிட்டுத் தனியெயாருவனாக, பன் துடைத்து வரும் கதிராகப் பகைதுடைத்து நீர்க்கிறான் என்பதைப் பாருங்கள். அவன் நல்ல பகைவனும் கூட. "நாசம் வந்துற்ற போதும் நல்லதோர் பகையைப் பெற்றேன்" என்றான் இராவணன். ஆனால், நல்ல கணவனா என்ற கேள்விக்கு என்ன விடை சொல்லவது? இராமாயணக் காட்சிகளை எடுத்து முன்வைக்கிறேன். நீக்கனே தீர்மானித்துக் கொள்ளுங்கள்.

இப்போது இரண்டாவது கேள்விக்கு வருவோம். "தீக்குளிகக் சீதையே துணீந்தாலும், ராமன் அதை எவ்வாறு ஏற்கலாம்?" இந்தக் கேள்வியில் இரண்டு பகுதிகள் இருக்கின்றன. சீதையே துணீந்தாலும் என்பது ஒன்று. இராமன் அதை எவ்வாறு ஏற்கலாம் என்பது இன்னொன்று. முதல் கேள்வி சுற்று ஜயத்துடன் எழுகிறது. சீதைதான் துணீந்தாளா அல்லது இராமன் அவ்வாறு செய்யச் சொல்லானா என்று ஜயம் அதில் தெரனீக்கிறது. சீதைதான் துணீந்தாள். இராமன் அவ்வாறு சொல்லவில்லை.

சொல்லப்போனால் கடைசித் தருணம் வரையில், 'இப்படிப் பேசப்போகிறான்' என்பதற்கு ஏத்த அடையாளத்தையும் இராமன் காட்டவில்லை. சீதையை அருகாமையில் பார்க்கும் போதுதான் அவனுடைய உள்ளும் கொந்தளீக்க ஆரம்பிக்கிறது. அது வரையில் காதலையைப் பிரிந்த துக்கமும், தாபமும், தன்னிரக்கமும் மேலிட்டவனாகத்தான் காட்சியளிக்கிறான் இராமன். ஆனால் சீதையோ இந்தக் காட்சிக்கு சுந்தர

காண்டத்தியேலயே தயாராகவிட்டாள். அதற்குப் பிறகு வருகிறேன்.

இராமன் உண்மையிலேயே அன்பு நீறாந்த கணவன்தானா? அப்படி உண்மையான அன்பு இருந்திருக்கும் படசத்தில் இப்படிப்பட்ட கடுஞ்சார்க்களைப் பேசுவதற்கு என்ன காரணம் இருந்திருக்க முடியும்? எப்படிப் பட்ட அன்பு நீறாந்தவர்களாக இருந்தார்கள் இந்தத் தம்பதியினர்!

வாஸ்தீகி இராமாயணத்தைத் தீருத்தி அமைத்தான் கம்பன். மிதிவையில் வில்லை வளைப்பதற்காகத் தெருவில் வந்துகொண்டிருந்த இராமனைப் பார்க்கிறாள். எப்படிப்பட்டவள்!

வெங்களீ வீழிக்கு ஒரு வீழுவும் ஆயவர் கண்களீன் காணவே களீப்பு நல்கவால் மங்கயைர்க்கு இனையது ஒர் மருந்தும் ஆயவள் எங்கள் நாயகர்க்கு இனை யாவது ஆம் கொலோ

என்று கேட்கிறான் கம்பன். A feast to the eye என்று சொல்லார்-களவுவா அப்படி, வெங்களீ வீழிக்கு ஒரு வீழுவும் ஆகும் பெண்களுக்கு கெல்லாம் இனையவள். பார்த்த பார்வையில் இருவரும் மாறிப்புக்கு இதயம் எப்தினார். வாஸ்தீகி சொல்லவே சொல்லாத இப்படி ஒரு காட்சியை என் படைத்தான் கம்பன்? சீதை, வில்லை வளைத்தவனுக்குக் கழுத்தை நீட்டவில்லை. அவனுடைய மனத்திற்குப் பிடித்தவனைத்தான் மனம் செய்துகொள்ளச் சம்மதித்தான். அவன் வில்லை வளைத்தவனாகவும் இருந்தான் என்பது கவிஞருள் சொல்லும் காதற் கடை.

பின்னால் நீலமாலை என்ற தோழி, இராமன் வில்லை நாணேற்றுகையில் அது உடைந்தே போன கடையைச் சொல்லவும், சீதையின் மனத்தீவில் ஜயம் தோன்றுகிறது. 'வில்லை முறித்தவன், தான் மாடத்தீவிலிருந்து பார்த்த அதே கரீயவன்தானா' என்ற கேள்வி உள்ளேர்த்தமாக ஓடுகிறது. 'கோழனியுடன் வருகொண்டல்

கற்பிள் கணலீ

என்றபின்: ஒரு முனீவனுடன் வந்த கருமேகம். தாமரை போன்ற கண்ணை உடையவன் என்று அடையாளம் சொன்னபின் ‘அவனேதான்’ என்று ஜயம் நீங்கினான் என்று சொல்கிறான். அப்படியும் முழுமையாக அவனுடைய சந்தேகம் போனபாடில்லை.

சொல்லிய குறியின் அத்தோன்றலே அவன் அல்லனேல் இருப்பன் என்று அகத்துள் உண்ணினாள்.

வில்லை வளைத்துவன் என் உள்ளம் கவர்ந்த அந்த ஆடவனாய் இல்லாதிருப்பின். அந்தக் கணத்திலேயே உயிரை விடுவேன் என்று நீணத்துக் கொண்டாளாம். இப்படி ஒரு திரும் சங்கடமான நிலைக்கு உட்படுத்திய காதலைக் கம்பன் படைக்கிறான். ‘நீட்டிய கரத்திற்குக் காட்டிய கழுத்து’ என்ற நிலையில் சீதை இராமனைச் சாரவில்லை. அவன் விருப்பப்படியே அவன் இருந்தான். அதனால் அவன் அவனைக் காதலித்தான். ஆகவே அவன் திருமணத்திற்குச் சம்மதித்தான் என்று சொல்கிறான் கம்பன்.

பால காண்டத்தில் ஏற்பட்ட இந்தக் காதலைக் கிடக்கிறதா காண்டத்தில் ஆழப்படுத்திக் காட்டுகிறான். நாட விட்ட படலத்தில், சீதையைத் தேடுக் கிளம்பும் அனுமனுக்கு அடையாளம் சொல்கையில் இராமன் சொல்கிறான் -

வரரசெய்தாள் வில்லிறுத்தான் அம்மா முனீயொடும் வீரசினாள் அல்லனேல் விடுவேல் யான் உயிர் என் கனரசெயா வேலையின் பெரிய கற்பினள் தெரிந்து உரை செய்தாள் அஃது எலாம் உணர்நீ உரை செய்வாய்.

மலைபோன்ற பெரிய வில்லை முறித்துவன், முனீவனோடு வந்துவன் இல்லை என்றால் உயிரை விடுவேன் என்று கனர காணாக் கடலை விடவும் பெரிய கற்புடைய அவன் சொன்னாள். இதை நீ அவனுக்குச் சொல்ல வேண்டும்.

இந்தப் பாடல் சொல்லும் செய்திகள் என்ன? திருமணத்திற்கு முன்பு சீதை தனிமையில் தனக்குத் தானே சொல்லிக் கொண்ட சொற்களை இராமன் இங்கே சொல்கிறான். ஆகவே இந்தச் செய்தியைச் சீதையே இராமனுக்குத் தெரிவித்திருக்க வேண்டும். வில்லை இறுத்து நீயில்லை என்றால் உயிரை விடத் தீர்மானித்தேன் என்ற சொற்களை. தன் கணவனீடும் அவன்

சொன்ன அந்தக் காட்சியை மனத்துக்குள் கொண்டு வந்து பாருப்பகள். எத்தகைய அன்பு ததும்பியிருந்திருக்க வேண்டும் அந்தத் தருணத்தில்! ஆகவே இருவரும் ஒருவர் அன்பில் ஒருவர் கட்டுண்டிருந்தனர் என்பது ஒரு செய்தி.

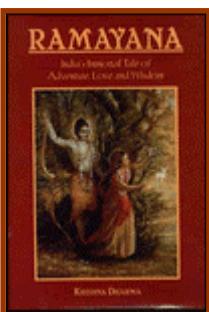
இன்னொன்றைக் கவனியுங்கள். அனுமன் இன்னும் சீதையைத் தேடுக் கிளம்பக் கூட இல்லை. கடலைமும் பெரிய கற்புடைய சீதை அப்படி என்னைனாள் என்று இராமன் சொல்கிறான். அவனுடைய கற்பில் இராமனுக்குச் சந்தேகம் இருந்ததா என்பதே சந்தேகத்திற்கிடமான கேள்வியாக இருக்கிறது - இந்த எல்லை வரையில்.

ஆனால் வாதம் என்று வரும்போது, தெளிவுபத்திக் கொள்வதற்காகச் சில கேள்விகளையும் எழுப்பிக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ‘உனர் நீ உரை செய்வாய்’ என்ற சொற்றிரூபர் என்ன சொல்கிறது? ‘நீ இத்தகைய கற்புடையவள். ஆகவே நீ இன்னும் கற்புடையவளாகத்தான் இருப்பாய் என்ற நான் எதிர்பார்க்கிறேன்’ என்ற செய்தியை இராமன் அனுப்புகிறானா?

இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. இதை இராமனீன் மனதிலையிலிருந்து பார்க்க வேண்டும். சீதை தனிமைப்படுத்தப் பட்டிருந்தாள். தான் இருக்கும் இடம் தன் நாயகனுக்குத் தெரியுமா தெரியாதா என்ற கேள்விக்கு அவளிடம் விடை இல்லை.

இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. இதை இராமனீன் மனதிலையிலிருந்து பார்க்க வேண்டும். சீதை தனிமைப்படுத்தப் பட்டிருந்தாள். தான் இருக்கும் இடம் தன் நாயகனுக்குத் தெரியுமா தெரியாதா என்ற கேள்விக்கு அவளிடம் விடை இல்லை. (அனுமன் நாட விட்ட படலத்தில் கிளம்பிய நேரத்தில்) ஏற்கதாம் எட்டு அல்லது ஒன்பது மாதங்கள் அவன் தனிமைச் சிறையில் இருந்திருக்கிறான். ஜடாயு இராமனைப் பார்க்கும் வரையில் உயிரோடு இருந்தானா இல்லையா? தெரியாது. அப்படியே உயிரோடு இருந்தாலும் இராவணன் தன்னைக் கடத்திக் கொண்டு போனதைச் சொன்னாளா இல்லையா? தெரியாது. இராவணன் இல்லையா இருப்பது இராமனுக்குத் தெரியுமா தெரியாதா?

‘வில்லை முறித்துவன்,
தான் மாடத்திலிருந்து
பார்த்த அதே
கூயவன்தானா’

வில்லை வளைத்துவன்
என் உள்ளம் கவர்ந்த
அந்த ஆடவனாய்
இல்லாதிருப்பின்.
அந்தக் கணத்திலேயே
உயிரை விடுவேன்

இராமனின் மனதிலை

சீதைக்குத் தெரியாது அதையில்லாம் விட
இவச்சமணனைச் சீதை நடத்திய விதம்
இராமனுக்குத் தெரியுமா தெரியாதா?
அவனுக்குத் தெரியாது.

இப்படிப் பட்ட மன அழுத்தங்கள் ஏராளமாக
இருந்தன சீதைக்கு கணவன் வருவானா
இல்லையா என்பதே அவனுக்குத் தெரியாத
நிலையில் எந்தப் பெண்ணும் மன உறுதி
குன்றுவான் என்பது இராவணனுடைய
அனுபவம் அவனுக்குச் சொல்லித்தந்த பாடம்.
இத்தகைய சூழலிலும் உறுதியாக
நின்றதன்ரோ சீதையின் கற்ப நூறி?
இராமனுக்கும் இது தெரியும். தன் மனைவி
அப்படி உறுதி குலைய மாட்டாள் என்று மிக
உறுதியாக நம்புகிறான். தன் நம்பிக்கை
பொய்த்து விடக் கூடாதே என்ற பத்தம்
அவன் போக்கில் காணப்படுகிறது.

சீதையைக் கண்டு தீரும்பிய அனுமன்
தொலைவில் இருந்தே இராமனைப்
பார்க்கிறான். செய்தியை விரைந்து
தெரிவிக்கும் துடிப்பு அவனுக்கு. வீழி
பார்க்கின்ற தொலைவு. குரல் எட்டாத
தொலைவு. அங்கிருந்த படியே தெற்கு
நேரக்கி வணங்கினான். இராமன் மனம்
களிருக்கிறது.

திண்டிறல் அவன்செயல் தெரிய நேரக்கினான்
வண்டு உறை ஓதியும் வலியன் மற்று இவன்
கண்டதும் உண்டு அவள் கற்பும் நன்று எனக்
கொண்டனன் குறிப்பினால் உணரும்
கொள்கையான்.

அனுமனின் செயலைக் கண்ட. குறிப்பினால்
உணரக் கூடிய இராமன் என்ன நினைத்தான்?
'வண்டுகள் ஒலிக்கும் கூந்தலை உடைய சீதை
நுவாக இருக்கிறான். இவன் அவளைக்
கண்டிருக்கிறான். அது மட்டுமல்ல. இவன்
தெற்கு நேரக்கி வணங்குவதாலே அவள் கற்பு
நலம் மாறாதிருக்கிறாள்' என்று உணர்ந்து
கொண்டானாம்.

வேட்டிக்கை பாருங்கள். அவளோ மன்மதன்
தீட்டிய ஒலியும் புகை உண்டதே போல்
ஒளிமங்கிக் கீடக்கிறாள். அவளைப் பற்றி
நினைக்கும் இராமனுக்கோ வண்டுகள்
ஒலிக்கின்ற கூந்தலை உடைய அவள்
தோற்றுமே நினைவுக்கு வருகிறது. வேறுப்படி
அவனால் கற்பனை செய்ய முடியும்? இப்படி
ஒரு தோற்றுத்தீல் அவளைப் பார்த்திருப்பானா?
'ஆவி அம் துகில் புனைவது ஒன்று அன்றி
வேறு அறியாள்' என்கிறான் கம்பன்.

உரையாசீரீய மேதாவிகள் இதற்குப் பொருள்
எழுதும்போது 'பாலாவி அன்ன மெல்லிய
உடையைத் தவிர வேறோன்றும் அறியாதவள்'
என்று எழுதுகிறார்கள். இராவணனைன்
காவலீல் இருப்பவள் பாலைக் கொதிக்க
வைக்கும் போது எழுகின்ற ஆவியைப் போன்ற
மென்மையான உடையையா
அணிந்திருப்பாள்? ஆவியைப் போன்ற.
உயிரைப் போன்ற (மரங் காப்பதாகிய)
அடை என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும்.
அது மட்டுமல்ல. ஒருவருக்கு எத்தனை உயிர்
இருக்கும்? ஒன்றுதானே? அது போன்றே.
என்று இராவணன் எடுத்துச் சென்றானேர
அன்று அணிந்திருந்த ஆடையன்றி மாற்றுடை
இல்லாமல் அங்கே ஒரே ஆடையுடன்
இருந்தாள் என்றும் பொருள் கொள்ள வேண்டும். பின்னே, இராவணன் கொடுக்க
வாங்கி உடுத்துபவளா சீதை?

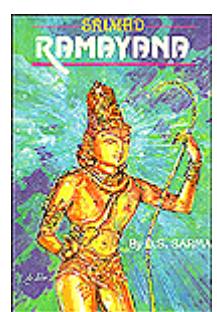
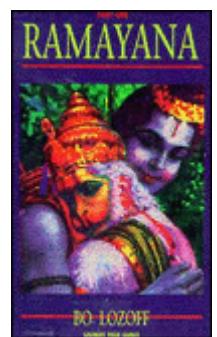
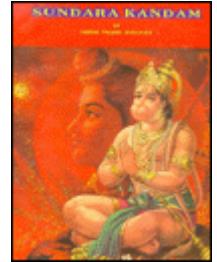
ஆனால் அவள் மனத்தில் இராமன் சந்தேகப்
படுவான் என்ற எண்ணம் உதிக்காமல்
இல்லை. இராமனை அனு அனுவாக
அறிந்தவள் அவள். அவனுக்குத் தெரியும்
என்ன நடக்கும் என்று.

அந்து போகவே விதிவலி கடத்தல் என்று அஞ்சி
பரீதிவானவன் குலத்தையும் பழியையும் பாரா
சுருதி நாயகன் வரும் வரும் என்பது ஒர் துணைவால்
சுருதி மாதிரம் அனைத்தையும் அளக்கின்ற கண்ணாள்.

உயிரை விட்டுவிடலாம் என்றால், ஊழுவினை
கடக்க முடியாதது என்று தேரன்றுகிறது.
வேத நாயகனான இராமன் கட்டாயம்
வருவான் என்ற உறுதியால் கண்கள்

எப்போதும் தீக்குகள் அனைத்தையும்
அளவெடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. எப்படிப்
பட்டவளாம் அவன்? 'பரீதி வானவன்
குலத்தையும் பழியையும் பாரா சுருதி நாயகன்.'
சூரிய குலத்தில் பிறந்த பெருமையையும்
அதற்கு நேர்ந்திருக்கிற பழியையும் பார்க்க
(தாங்கிக் கொள்ள, பொறுத்துக் கொள்ள)
முடியாமல் தன்னைக் காக்க வருவான்
என்றிருந்தாளம் சீதை. அப்படியில்லை. தன்
குலப் பெருமையையும். தன் பிரீவால் தனக்கும்
தன் குலத்திற்கும் நேர்ந்திருக்கும் பழியையும்
ஒரு பெருட்டாகப் பாராமல் சுருதி நாயகன்
வரும். தன்னைக் காப்பதோடு
ஏற்றுக்கொள்ளவும் செய்யும் என்று
ஏங்கியிருக்கலாம் அந்தப் பேதை மனம்.

குலப் பெருமைக்கும். தன் வில்லாற்றலுக்கும் பழி
என்பது சுருதி தன்னைக் காக்க வருவான்
என்பது தெரியும். அதே காரணத்தைக்
காட்டித் தன்னை மறுதலிப்பான் என்பதும்

இராமனை அனு
அனுவாக அறிந்தவள்
அவள். அவனுக்குத்
தெரியும் என்ன
நடக்கும் என்று

ஊழுவினை கடக்க முடியாதது

தெரீயும் ஆகையாலே மேற்கண்ட காரணங்களைப் பராது வருவான் என்றும் அவள் எண்ணியிருக்கலாம். தான் மறுதலீக்கப் படுவோம் என்று அவள் எண்ண என்ன காரணங்கள் இருந்தன? அவளே சொல்கின்றாள்.

“என்னை நாயகன்
இளவலை எண்ணவா
வினையேன் சொன்ன
வார்த்தை கேட்டு அறிவு
இலவ் எனத் துறந்தானோ?”

என்னை நாயகன் இளவலை எண்ணவா வினையேன் சொன்ன வார்த்தை கேட்டு அறிவு இலவ் எனத் துறந்தானோ?

இராமனீன் குணம் இது. இலக்குவனா சீதையா என்று தேர்ந்தெடுக்க வேண்டிய நிலை வந்தால் இராமன் சீதையைத் தேர்ந்தெடுக்க மரட்டான். இலக்கு-வனைத்தான் தேர்வான். அதிர்ச்சியாக இருக்கிறதா? ஆனால் அதுதான் உண்மை.

இலக்குவன் மீது இந்தீரசீத்தன் பிரமாத்தீரம் தொடுத்து அவன் வீழ்ந்திருந்த போது, அவனை மடியில் கீட்த்திக் கொண்டு இராமன் என்ன சொல்லிப் புலம்புகிறான்?

வேள்விக்கு ஏகி வில்லும் இறுத்து ஓர்விடம் அம்மா வாழ்விக்கும் என்று எண்ணினேன் முன்னே வருவித்தேன்

விசுவாழித்தீரீன் வேள்வியைக் காத்து. அதன் பின் சீவதனுசை உடைத்து, என்னை வாழ்விக்கும் என்று எண்ணீ ஒரு விஷத்தை அல்லவா மனந்து கொண்டேன்?

பெண்மேல் வைத்த காதலின் இப்பேறுகள் பெற்றேன் எண்மேல் வைத்த என்புகழ் நன்றால் எளியோனே.

‘சீதை என்ற பெண் மீது வைத்த காதல்

சீதையா இலக்குவனா?

அல்லவா எனக்கு இத்தகைய பேறுகளைப் பெற்றுத் தந்திருக்கிறது? எண்ணிலடங்காத என் புதுதான் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கிறது?’

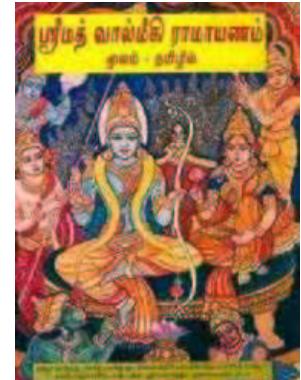
இலக்குவன் வீழ்ந்தான் என்றவுடன், சீதையை நஞ்சு என்று சீந்திக்கத் தொடர்ச்சிலிட்டான் இராமன்.

அதனால்தான் அவள் சொல்கிறாள்

என்னை நாயகன் இளவலை எண்ணவா வினையேன் சொன்ன வார்த்தை கேட்டு அறிவு இலவ் எனத் துறந்தானோ?

‘நான் மாரீசன் குரல் கேட்டதும் இலக்குவனை இராமன்பால் அனுப்பவதற்காகச் சொன்ன சுடுசொற்களை அவன் இராமனீட்த்தில் சொல்லியிருப்பானோ? அதனால் என்னை இராமன் துறந்திருப்பானோ?’

ஒன்று கவனிக் கேள்வும். இலக்குவனை உடனடியாக இராமன்பால் செலுத்தவேண்டும் என்ற பதுட்டத்தில் ‘நீ என் மீதே ஒரு கருத்து வைத்திருக்கிறாய்’ என்று சொல்லி அவனுக்கு மன அழுத்தத்தை ஏற்படுத்தியது வான்மீக்த்தில்தான் வருகிறது. கம்பன்

இலக்குவனைத்தான் இராமன் தேர்வான்!

அப்படிச் சொன்னானீல்லை. மன அழுத்தம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அல்லவாவதானோ? அதற்கு ஏன் இப்படிப் பட்ட சொற்களைச் சொல்ல வேண்டும்? வேறு வழிகள் இருக்கின்றனவே என்று கம்பன் சீந்திக்கிருக்கிறான். கம்பனீன் சீதை, தீ முட்டுகிறாள். ‘நீ உடனடியாக இராமனைத் தேடிச் செல்லாவிட்டால், நான் இதிலே முழுகி இறப்பேன்.’

‘சீதை என்ற பெண் மீது வைத்த காதல் அல்லவா எனக்கு இத்தகைய பேறுகளைப் பெற்றுத் தந்திருக்கிறது?’

தாயரை வனத்திடைத் தாவும் அன்னம்போல் தூய வெங்காட்டு எரி தொடர்ச்சின்றாள் தனை சேம விற் குமரனும் விலக்கிச் சீரடிப் புமுகம் நெடுநீலம் புல்லிச் சொல்லுவான்.

செந்தாமரைக் காட்டுக்குள்ளே செல்கின்ற அன்னத்தைப் போல, புதை கக்கும் செந்தநாருப்பில் வீழுச் சென்ற சீதையைத் தடுத்து நீறுத்தி, அவளடியில் வீழ்ந்தல்லவா இராமனைத் தேடிச் செல்ல சம்மதිத்தான் இலக்குவன். அந்தச் சொற்களே போதாக அறிவிலள் என்று இராமன் என்னைத் துறக்க என்று எண்ணுகிறான்.

அது மட்டுமா?

‘இல் இயல் அறத்தை யான் இறந்து வாழ்ந்தபின் சொல்லிய என்பழி அவரைச் சுற்றுமோ?’

‘இல்லவாழ்க்கைக்கு உரைய அறத்தை விடுத்து

நான் (இன்னொருவன் காவலில்) வாழ்ந்தபின், இந்த உலகம் என்னைப் பழித்துச் சொல்லும் வார்த்தைகள் அவரைச் சாருமோ?

தன்னை எப்படி இருந்தாலும் உலகம் பழிக்கும் என்ற தவிர்க்கவேண்ணா நிலையை மனத்தில் எண்ணுகிறான். நீயதிப்படி கணவனின் குற்றம் மனைவியின் மேல் செல்லாது. கணவன் அளவினதாகவே நீற்கும் அசாவது. அவனுடைய தீர்யாழுக்கம் அவனைப் பாதிக்காது. ஆனால் மனைவியின் குற்றம் கணவன் மேலேறும். அதனால்தான்

புகழ்பூர்ந்த இல்லில்லோர்க் கில்லை இகழ்வார்முன் ஏற்போல் பீடு நடை.

என்றார் தமிழ்வேதம் தந்தவர்.

இதை ஒரு விடைவேண்டா வினாவாக (rhetorical question) உரையாசீரியர்கள் பார்க்கின்றனர். “சுற்றுமோ? சுற்றாது” என்று பொருள் தருகின்றனர். என் பழி அவரைச் (இராமனை) சுற்றும் நிலையும் ஏற்படுமோ என்ற கலக்கம்தான் தொனைப் பொருளில் தெரிகிறது. ஏனைனில் அடுத்த பாடலில் சொல்வதைப் பாருங்கள்.

வருந்தல் இல் மானம் மா அனைய மாட்சியர்
பெருந்தவம் யடந்தையர் முன்பு பேதையேன்
கருந்தவ முகில்னைப் பிரிந்து களவர் ஊர்
இருந்தவன் இவள் என ஏச நீற்பெனோ.

மானத்திற்குக் கேடு நேர்ந்தால் உயிரை நீக்கிக் கொள்ளும் மான் பேரன்ற கற்பெறும் பெருந்தவம் கொண்ட பெண்களை முன்னால் ‘இவள் இராமனைப் பிரிந்து கள்ளத்தில் வல்லவனான இராவனன் ஊரை’ வாழ்ந்தவள் என்ற பழியைச் சமந்து நீற்க வேண்டி நேருமோ.’

ஊர்ப்பழி சமக்க நேரிடும் அந்தக் தருணத்தில்தான் இராமனைன் மனம் தீரியும் என்று சீதை உணர்கிறான். அடுத்த பாடல் சொல்கிறது

அற்புதன் அரக்கர்தம் வருக்கம் ஆசுஅரு
விற்பனை கொண்டு அருங்கிறையின் மீட்ட நாள்
இல் புகத் தக்கவை என்னில் யானுடைக்
கற்பினை எப்பரிசு கொண்டு இழைத்துக் காட்டுவேன்.

‘அம்மா’ என்று மனம் கூவி அவனுடைய துயரத்தில் பஸ்கேற்கிறது. சொல்கிறான். ‘அரக்கர்களை எல்லாம் அழித்துப்பிறகு, என்னைச் சிறை மீட்ட பிறகு, நீ வீட்டுக்குள் நுழையும் அருகதையை இழுந்தவள் என்று சொன்னால், நான் கற்புடையவள் என்று எதைக் கொண்டு நீரூபித்துக் காட்டுவேன்?’

அந்தக் கணத்திலேதான் தற்காலை என்னம் பிறக்கிறது. அந்த முயற்சியின் போதுதான் அனுமன் வர்த்து காக்கிறான். அவனைடும் நீக்குத்திய நீண்ட உரையாடலுக்குப் பிறகு நுழிப்புக்கை துளிக்கிறது. நான் பழிக்கு ஆளாக மாட்டேன் என்று நீணைக்கிறான்.

புண்டேன் எங்கோமான் பெருவ்கழலும் புகழே அன்றிப் புன் பழியும் தீண்டேன் என்று மனம் மசிழ்ந்தாள் தீருவின் முகத்துத் தீரு அனாள்.

அனுமன் சென்று செய்தி உரைத்து விடுவான். ஆகவே என் கற்பிற்கு சாட்சியம் இருக்கிறது. நான் பழிச் சொல்லை அடைய மாட்டேன் என்று எண்ணுகிறான். அதனால்தான். அதனால் மட்டும்தான் சாவின் மீது சென்ற மனத்தைத் தீருப்பி வாழ்வில் விருப்பம் கொள்கிறான்.

அனுமனீட்த்திலும் என்ன கோரிக்கை வைக்கிறான் ஜானகீ?

இத்தனை நாள் என்னை எப்படி இராவனன் தீண்டாதிருக்கின்றான் என்றால். அவன் தீண்டிய மாத்தீரத்தில் நான் இறப்பேன் என்ற அச்சத்தால். அது மட்டுமேயன்று. என்னை என் விருப்பத்திற்கு மாறாகத் தீண்ட முடியாதபடி அவனுக்கு ஒரு சாபழும் உண்டு. அவன் இங்கே என்னைப் பர்ண சாவலையோடு பெயர்த்து எடுத்து வந்தான். இலக்குவனால் அமைக்கப் பட்ட பர்ணசாவலை இது. நீயே உன் கண்ணால் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ஆண்டு நீன்றும் அரக்கன் அகழ்ந்து கொண்டு ஈண்டு வைத்தது இளவல் இயற்றிய நீண்ட சாவலையோடு நீலை நீண்டது காண்டி ஜய நீன் மெய் உணர் கண்களால்.

இதை இராமனுக்குத் தெரீவிக்க வேண்டும்.

பகுதி முன்று

மணிவண்ணன் அவர்களை கேள்வியில் ஒரு பகுதி எஞ்சியிருக்கிறது. “ராமன் அதை எவ்வாறு ஏற்கலாம்?” எவ்வாறு ஏற்க நேர்ந்தது என்பதைப் பார்ப்போம். பிறகு இரண்டு பகுதிகளையும் ஒன்றாக இணைத்து. “தீக்குளிக்க சீதையே துணிந்தாலும் ராமன் அதை எவ்வாறு ஏற்கலாம்?” என்ற கேள்விக்கு விடை காண்போம்.

யுத்தம் முடிகிறது. மீட்சிப் படலம். வேறு யாராவதாக இருந்தால் இராவனன் கொல்லப்பட்டவுடன் ‘சீதையைக் கொண்டு வா!’ என்றுதான் சொல்லியிருப்பார்கள். அப்படிச் செய்வதுதான் இயல்பு. இராமனுக்கு இயல்லை விடவும் மரபுதான் பெரிது. இது அவன் தனக்கு மட்டும் விதித்துக் கொண்ட விதி. மற்றவர்களைத் தாங்கிறான் வற்புறுத்தியது இல்லை. அரசாட்சி தந்தவுடன் சக்ரீவனை நீர்ப்பந்திக்காமல். சீதையைத் தேடுவதற்கு முன் தான் பெற்ற வாழ்வை அனுபவிக்க அவனுக்கு அவகாசம் கொடுத்தது ஓர் உதாரணம். ஆகவே, இராமன் தன்னுடைய கடமையிலேயே கவனமாக இருக்கிறான். முதலில், இராவனனைச் சகல மரியாதைகளுடனும் நல்லிலரியுட்டிக் கடன் கழிக்க வேண்டும் என்று வீடனைனை வற்புறுத்திச் சம்மதிக்க வைத்தது அடுத்தது. வீடனைக்கு மணிமுடி சூட்டியது மறுபடியும் மரபு வனவாசம் இன்னும் முடியவில்லை. தான் மன்னன் இல்லை என்பதால். இலக்குவன் கையால் அதனைச் சுட்டுவித்து. சக்ரீவனுக்கும் இலக்குவன்தான் முடி சூட்டினான்.

அவரவருக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளை ஆற்றிய பிறகுதான் சீதையைச் சிறை வீடு செய்யவேண்டிய

என்னையே வருகிறது. இலங்கை அரசனால் கைப்பற்றப் பட்டவள் இலங்கை அரசனால் சிறை வீடு செய்யப்பட வேண்டும் என்ற எழுதப்படாத, இராமனால் இராமனுக்கு வீதிக்கப்பட்டு இராமனுக்கு மட்டுமே செல்லுபடியாகக் கூடிய சட்டம்.

சீதையைப் பார்த்து செய்திகளைச் சொல்லி வருமாறு அனுமதைப் பணிக்கிறான். என்ன ஜயா இது? செய்தியைச் சொல்லக் கூடவா வீட்டணை முடி குடும் வரை காத்திருக்க வேண்டும்? தொலைவிலிருந்தே, கைகையால் அனுமன் உணக்கு உணர்த்தியபோது “கண்டதும் உண்டு அவள் கற்பும் நன்று” என்று உன் மனத்தில் பரவியதே அந்த நிம்மதி. அது கூடவா அவனுக்கு உடனடியாகக் கீட்டக் கூடாது? அரசன். அரச மற்பு. அந்தந்தக் காலம்வரை அதது காத்திருக்கக்கூடான் வேண்டும்.

அனுமன் பாவும். பரவசம் அடைந்து

ஏழை சோபனம் ஏந்திமை சோபனம்
வாழி சோபனம் மஸ்கல சோபனம்
ஆழி ஆன அரக்கனை ஆரியச்
குழியானை துகைத்தது சோபனம்

என்று துதித்தபடி. ஆடிப்பாடி ஆனந்தத்தில் முழுகீ சீதையிடம் செய்தி சொன்னானே. அவனுக்குத் தெரிந்திருக்குமா என்ன நடக்கப் போகிறது என்று? இல்லை வீட்டணைக்குத் தெரியுமா? அவ்வளவு ஏன்? இராமனுக்கே தெரிந்திருக்குமா என்று தெரியவில்லை. ஒருவிதமான முன்னறிப்போ, குறிப்போ தோன்றாதபடி எப்படி ஒரு யனீதாங்கள் இருந்திருக்க முடியும்? அவனுக்கு இந்த எல்லை வரை அந்த எண்ணம் தோன்றவில்லையோ என்றுதான் நீணக்கத் தோன்றுகிறது.

யாருக்குத்தான் தெரியும். என் அன்னை ஒருத்தியைத் தவிர? அவளாறிவான். ‘எல்லை நீாத உலகங்கள் யாவையும் என் ஒரு சொல்லினால் கடுவேன்’ என்று சொன்ன கற்பின் கனவியல்லவா அவள்?

சீதை ஓர் அற்புதமான படைப்பு. படிக்கும் போதெல்லாம் அவள் சீரித்தால் மனத்தில் மகிழ்ச்சி பொங்கும். அவள் துயரில் நும் மனம் கரையும். அனுமனை நன்றியுடன் பார்த்து அவள் ‘நீண்ணை என் தலையினால் தொழுவும் தகும் தன்மையோய்’ என்று நெகிழ்ந்து போகும்போது நும் கண்களில் நீர் பெருகும்.

வீட்டணையிடம் ‘சீதையை அவங்கரித்து அழைத்து வருக’ (“வீட்டை! சென்று தா நும் தேவியைச் சீரோடும்”) என்று பணித்துவடன். சீதையிடத்தில் அவள் சென்று, முழு அவங்காரத்தோடு வரவேண்டும் என்று அவள் கேட்டுக் கொண்டபோது, என்ன சொன்னாள் அவள்?

யான் இவண் இருந்த தன்மை இழையவர் கழுவும் எங்கள் கோணும் அம் முனீவர் தங்கள் கூட்டமும் குலத்துக்கு ஏற்ற வான் உயர் கற்பின் மாதர் ஈட்டமும் காண்டல் மாட்சி. மேல் நிலை கோலம் கோடல் விழுமியது அன்று வீர்.

நான் இங்கே எப்படி இருந்தேனோ அப்படியே

வருகின்றேன். அப்படி என்னை அவர் காண்பதுதான் ஏற்றது. அப்படித்தான் என்னை அவர் பார்க்கும் தருணத்தில் முனீவர்களும் கற்பிற் சிறந்த மஸ்கையரும் காண விரும்புகிறேன் என்றார். அவன் மன ஓட்டத்தை அறியாதவளா அவள்! அவன் மனத்தில் எழும் எண்ணத்தை எழும் முன்னரே உணராதவளா அவள்!

வீட்டணைக்கோ அவனுக்கிடப்பட்ட உத்தரவை நிறைவேற்றியாக வேண்டிய கட்டாயம். “குன்று அன தேரௌனான்தன் பணியினீன் குறிப்பு இது” என்றார். இராமனுடைய உத்தரவு. சீதை அதை மேற்கொள்ளாமல் என்ன செய்வாள்?

அவள் இராமனை நோக்கி வரும்போது, அவளைப் பார்க்க வேண்டும் என்று ஒரு பெருங் கூட்டமே அனை மோதுகிறது. அவர்களைத் துரத்துவதால் ஏற்பட்ட ஒலியைக் கேட்டு. அதன் காரணத்தை அறிந்ததும், இப்படிச் செய்வது கூடாது என்று வீட்டணை நோக்கிச் சொன்னானே அப்போது என்ன சொல்கிறான் இராமன்?

பரசடைக் கடவுள் நேரிப் பண்ணவன் பதுமத்து அண்ணல் அரசடைத் தெரிவைமாறை இன்றியே அமைவது உண்டோ? கரைசெயற்கு அரிய தேவர் ஏனையோர் கலந்து காண்பான் விரசுறின் விலக்குவாரோ வேறு உளார்க்கு என்றெளால் வீர.

‘சீவனோ, தீருமாலோ, பிரமனோ மனைவிமார் இல்லாமல் காணப்படுவது உண்டோ? தேவர்களே அவ்வாறு இருக்கும் போது (எங்களையும்) அப்படிக் காண்பதற்கு இவர்கள் விரும்பினால் அதை விலக்கலாமா?’ அனுகண்டு வெடிப்பதற்கு முன் பத்து எண்ணுவார்களே. அந்தத் தருணம் இது. இப்போதும் இப்படித்தானே பேசுகிறான். அவளைப் பற்றிய தவறான எண்ணம் இருந்தால் இப்படிப் பேசீயிருப்பானா? மனத்தில் இன்னும் இயல்புதான் இருக்கிறது. உலகத்தின் மாறுகண் நோக்கு இன்னமும் வரவில்லை.

ஒருவரை ஒருவர் நேரில் பார்க்கிறார்கள். கண்களில் நீர் வழிய வணக்கி நீற்கிற தேவியைப் பார்த்தான். அன்பும், அனுக்கம் தந்த இன்புமாய். மிதிலையில் அன்று நின்றார்களே. “கருங்கடல் பள்ளியில் கலவி நீங்கிப்போய்ப் பிரிந்தவர் கூடினால் பேசவும் வேண்டுமோ” என்று அப்படி நீற்க வேண்டிய தருணம் இது. ஆனால் அவன் பார்வை உடனே மாறுகிறது. பாம்பு படம் எடுப்பது போல அவளைப் பார்த்தான் என்கிறான் கம்பன். “பணம் கீளர் அரவு எனா எழுந்து பார்ப்புறா.”

வால்மீகி என்ன சொல்கிறாரோ அதையே சொல்கிறான் கம்பன். “உன்னை மீட்பான் பொருட்டு உவரி தூர்த்து ஓளிர் மின்னை மீட்டுற படை அரக்கர் வேர் அற பின்னை மீட்டு உறு பகை கடற்கிலேன்” ‘கடல் கடந்ததும் அரக்கரை வேரறச் செய்ததும், இராவணனைக் கொன்றதும் உன்னை மீட்பதற்காக அன்று.’ பின் வேறு எதற்காம்? “பினு என்னை மீட்பான் பொருட்டு இலங்கை எப்தினேன்”. என் மீது, மனைவியைக் கவர்ந்துவானை அழித்தானீல்லை என்ற பழி வந்து எய்தாமல் இருப்பதற்காகவே இலங்கை வந்தேன்.

இதற்குப் பிறகு வரும் சொற்களை எழுதவும் கை கூச்சிறது. அரக்கர் வீட்டில் இருந்தாயே, மாமிசம் உண்டாயே, மது அருந்தினாயே என்றால்லாம் குற்றச்சாட்டுக்களை அடுக்குகிறான். வாஸ்மீகி

சொல்கிறார். “Standing (unabashed) before me, even though suspicion has arisen with regard to your character, you are extremely disagreeable to me even as a light to one who is suffering from sore eyes.”
(வாஸ்மீகி இராமாயணம். யுத்த கண்டம் சர்க்கம் 115. சலோகம் 17.) நேரடியாக கண்ணில் ஒளிப்பட்டால் எப்படிக் கூசமோ அப்படிக் கூச்சிறதாம் இவன் கண்கள் சீதையைப் பார்க்கும்போது.

இந்த உவமையை இடம்பார்த்துச் சேர்த்திருக்கும் நேர்த்தியை சீனீவாச சாஸ்தீரியார் கட்டிக் காட்டுவார். “... by this very simile Rama condemns himself. It shows that there is nothing wrong with the light. The light is all right; it has done no harm. It is this man whose eyes are sore. Why blame her?” என்று சொல்லிவிட்டு “But that is only a grim joke. It does not help at all.” என்று சேர்த்துக் கொள்வார்.

வாஸ்மீகி படைத்த இராமனின் வாசகங்கள் இன்னும் தீவிரமானவை. கம்பன் அவற்றைச் சொல்லாமல் நம் மீது கருணை செய்திருக்கிறான். ஆனால் கம்பன் சொல்லியிருக்கும் வாசகங்களும் தேர்ந்தெடுத்த ஈட்டிமுனையாக இருக்கின்றன. “குலத்தினில் பிறந்திலை கோள் இல் கீட்டம்போல் நிலத்தினில் பிறந்தமை நிரப்பினாய் அரோ.” நீ என்ன நற்குடியில் பிறந்தவளா? புழுவைப்போல புழியில் கிடந்தவள்களே நீ? அதற்கு ஏற்றபடிதானே உன் செயலும் இருக்கும்?”

இத்தகைய சொற்களைக் கேட்ட எந்தப் பெண்ணால் அமைதியாய் இருக்க முடியும்? கண்களில் நீர் பெருகியது. நீணாவ அயர். பெருமுச்சுக் கோள்ற பேசினாள். கண்களில்தான் நீர் பெருகுகிறதேயன்றி. ஓவ்வொரு சொல்லிலும் உறுதி தொண்க்கப் பேசுகிறான். “இத்தனை நாள் நான் மேற்கொண்ட ஒழுக்கத்திற்கும் தவத்திற்கும் இதுதான் பயனா? மாருதி என்னை வந்து பார்த்தானே. அவன் உனக்குச் சொல்லவில்லையா? அவன் தூதன் இல்லையா?

எந்தவும் எந்தாலும் என்ன கற்பு நான் இத்தனை காலமும் உழுந்த நது எலாம் பித்து எனல் ஆய் அவம் பிழைத்தாம் அன்றே உத்தம நீ மனத்து உணர்ந்து இலாமையால்.

“இத்தனை நாள் நான் காத்த கற்பும் பட்ட துயரும். நீ அவற்றை உணர்ததால் பைத்தியக்காரத்தனமாகப் போய்விட்டதே ஜெய! நான் யார் தெரியுமா? மன் உலகம் முழுதிலும் சிறந்த கற்பினாள். பிரமனாலேயே மாற்ற முடியாத மனத் தன்மையைக் கொண்டவள். “கண்ணவன் ‘அன்று’ என்றால் அது தீர்க்கல் ஆய் தகையது தெய்வம் தேறுமோ?” என் கண்ணைப் போன்றவன் நான் அப்படிப்பட்டவள் இல்லை என்று சொன்னால், அதை மாற்ற எந்தத் தெய்வத்தால் முடியும்? அது மட்டுமா? ஒங்கிப் போடுகிறான் பாருங்கள் ஒரு போடு.

பங்கயத்து ஒருவனும் விடையின் பாகனும் சங்கு கைத்தாங்கியை தரும மூர்த்தியும் அங்கையின் நெல்லிபோல் அனைத்தும் நேரக்கினும் மங்கையர் மனதீவை உணர வல்லீரோ?

பிரமனாயிருந்தால் என்ன, சிவனானால் என்ன, இல்லை தீருமாலேதானாயின் என்ன? உள்ளக்கை நெல்லிக்கனி போல எல்லாவற்றையும் உள்ளது உள்ளவாறு அறிய வல்லவர்கள் என்றாலும் (ஆனால் எல்லாம் ஆண்கள்தாம் ஜெய!) பெண்களின் மனத்தை அவர்களால் உணர முடியுமா? அப்படித்தான் உணர வல்லீரோ நீங்கள் எல்லாம்!

பெண் குலத்திற்கே பெருமை தேடித் தருகிறாள் என் அன்னை, இந்தப் பேச்சால். இப்படிப் பேசபவன் யாராய் இருந்தால் என்ன? உண்மையை உறுதீயாய் எடுத்துச் சொல்ல என்ன தடை? என்ன அச்சமின்றிப் பேசுகிறாள்!

தெய்வத்தாலேயே மாற்ற முடியாத நீலை வந்தபின் என்ன செய்வது? இலக்குவனை அழைத்தாள். எரீ மூட்டச் சொன்னாள்.

இளையவன் தனை அழைத்து இடுதி தீவின வளை ஓலை முன் கையாள் வாயின் கூரினாள். உளைவாறு மனத்தவன் உலகம் யாவுக்கும் களைகளைத் தொழு அவன் கண்ணின் கூரினாள்.

இலக்குவனை. தீ அமைக்கச் சொல்லி அவள் வாயால் கூரினாள். அவனோ இராமனைப் பார்க்க, ‘அப்படியே செய்’ என்று அவன் கண்ணால் கூரினானாம். அக்கினீப் பிரவேசம் அவன் சொல்லிச் செய்யவில்லை. ஆனால் அவன் சம்யத்துடன்தான் நீகுற்றதது.

அதன் பின்னர் சீதை தீப்பாய்ந்ததும், அக்கினீ தேவனே அவனுடைய கற்பின் கணல் தாங்காமல் கொண்டு வந்ததும் தேவரும், யாவரும் சமாதானம் செய்ததும் நாயறிந்தவைதான். ஆனால், இராமன் எப்படி இதனை ஏற்கலாம்?

இரண்டு விதமான சமாதானங்களைச் சொல்கிறார்கள். வாஸ்மீகியிலோ, கம்பனிலோ காணப்படாத, விநிதையான சமாதானம் ஓன்று ஜனஸ்தானத்தில் இராவணை தன்னைக் கவர்வதற்காக வந்தபோது, உண்மையான சீதை மறைந்து போனாளாய். அங்கே மாயா சீதை தோன்றினாளாய். இராவணை மாயா சீதையைத்தான் கவர்ந்து போனாளாய். அந்தச் சீதை அக்கினீயில் பாய, உண்மையான சீதை தீயிலிருந்து தோன்றினாளாய்.

இந்தக் கதைக்கு என்ன ஆதாரம் இருக்கிறது என்பது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். இந்த மாயா சீதை வாதத்தை ஏற்றால், வெறும் மாயா சீதைக்காகவா இப்படிக் கலங்கினான் இராமன்? வெறும் மாயா சீதைக்காகவா இத்தனை முயற்சிகள், போர்கள், துயர்ஸ்கள்! அப்படிப் பெற்ற வெற்றியின் பயனே, மாயா சீதை என்ற வாதத்தால் அடிப்பட்டுப் போகிறதே! சீனீவாச சாஸ்தீரியார் சொல்கிறார். “I therefore discard the Maya Sita story as entirely unfounded and calculated to take away

our interest in the whole of this drama.”

இன்னும் ஒரு சீலர் சொல்வது இது. ‘என்ன இருந்தாலும் சீதை ஒரு பெண்தானே? அவள் இராமன் மன்னிலையில் அப்படி அவனை எதிர்த்துப் பேசியது தவறுதானே? தவறோ சரியோ, ஓர் ஆணைப் பார்த்து அப்படிப் பேசலாமா? பெண்ணாக்கு சுய அறிவோ, முடிவெடுக்கும் தீரனோ உண்டா? இவள் செலுத்தியதால்தானே மாய மானுக்குப் பின்னால் சென்றான் இராமன்? அதனால்தானே எல்லாத் துயரும் நீக்குற்றது? இத்தீயாதி. இத்தீயாதி. எனவே அக்கினிப் பிரவேசம் என்பது இராமன் அவரைக்களித்த தண்டனையாகும்: இப்படிச் சொல்பவர்களை நான் நேரில் பார்த்ததில்லை. புத்தகங்களில்தான் - அதுவும் மிகப் பழமையான புத்தகங்களில்தான் பார்த்திருக்கிறேன். நேரில் பார்க்க நேர்ந்தால், ‘வஸ்வமை தாரோயா ஓங்கி ஓர் அறை விட்டவரை வீழ்த்துதற்கே’ என்று ஸராசக்தியை வேண்டுகிறேன். முட்டாள்களே! பெண் புத்தி பின் புத்தி என்பதற்கு உதாரணம் சீதை என்று சொல்லி இப்படி ஒரு வாதத்தை வைப்பவர்களே!

அப்படியானால் முன்புத்தி பண்டத் தேராவதென்றான் இராமன் ஏன் அதைக் கேட்டான? நீங்கள் சொல்வது உண்மையானால், அவனும் அறிவீன் என்று ஒப்புக் கொள்ளுங்கள்.

ஆனால் இது மிகப் பழமையான வாதம். இந்த வாதத்தை அறிந்தனால்தான் கம்பன் “மங்கையர் மன்னிலை உணர வஸ்விரோ?” என்ற பாடலைச் சேர்த்தான். கம்பனைப் பொறுத்த வரையில் பெண்மை குறைவுப்பட்டது என்ற வாதத்தை அவன் ஏற்றுகில்லை. கம்பராமாயணத்தின் வேறு பல பாடல்களின் துணையோடுதான் சொல்கிறேன். கம்பன் இந்த விஷயத்தில் பாரதிக்கு முன்னோடி என்பது சத்தியமான உண்மை.

வால்மீகியின் இராமன், அக்கினிப் பிரவேசத்திற்கு, அக்கினி சீதையின் கற்புக்குச் சாட்சி சொன்ன பிறகு சொல்கிறான். இராமனீன் மனம் அக்கினியின் பேச்சால் குளிர்ந்தது என்கிறார் வால்மீகி. அக்கினியால் குளிர்வது என்ன முரண்!

“Sita undoubtedly needed this purificatory ordeal in the eyes of the people inasmuch as this blessed lady had lived for a long time in the gynaecium of Ravana. The world would murmur against me saying that Rama, son of Dasaratha, was really foolish and that his mind was dominated by lust, if I actually accepted the daughter of Janaka without proving her chastity. I too know Sita, the daughter of Janaka and a princess of Mithila, to be undivided in her affection to me and agreeable to my mind. Ravana could not violate this large-eyed lady either, protected by her own moral power, any more than a sea would transgress its bounds. In order however to convince (the denizens of) the three worlds I, whose sheet-anchor is truth, ignored Sita (a princess of Videha territory) even while she was entering the fire. (Ibid. Canto 118. Sloka 13-17.)”

‘எனக்கு அப்பவே தெரியும். எனக்குத் தெரியாதா என்ன’ என்று கேட்பது இந்த இடத்தில் ஒரு தீனுசாகத்தான் ஓலிக்கிறது. அதனால்தான் கம்பன் இந்த வார்த்தைகளை இராமன் வாயில் இடாயலேயே தவிர்த்திருக்கிறான். தசரதன் சொர்க்க வேங்கத்திலிருந்து இறங்கி வந்து சிவன் ஆணையால் பேசும் இடத்தில் மிக அழகாக இந்த வாதத்தைச் சேர்த்திருக்கிறான். ‘உலகம் உன்னைப் பழிப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காகவே இப்படிச் செய்தான். உன் மனத்தில் இதை வைத்துக்கொள்ளாதே’ என்று கம்பனீன் தசரதன் சொல்கிறான்.

ஆனால், முன்பே குறிப்பிட்டபடி, அரசியல் நீயதி என்ற தன்க்குத்தானே வகுத்துக் கொண்ட மேல் வரிச் சட்டத்தின்படியே இராமன் அந்த நேரத்தில் அமைதி கூத்தான் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளவாய். ஏனென்பதைச் சொல்கிறேன்.

உத்தர காண்டத்தில் விசயன், பத்தீரன், தந்த வக்கிரன், சுமாகதன், காளியன், சுராஞ்சி என்போர் இராமனைக் காண வருகின்றனர். அவர்களிடத்திலே, ஊர் மக்கள் என்னைப் பற்றி என்ன பேசுகிறார்கள் என்று கேட்கிறான் இராமன். முதலில் ஊர் அவன் புகழைப் பேசுவதாக அவர்கள் சொன்னாலும், ‘நீங்கள் கேட்ட நன்மை, தீயை இரண்டையும் கூறுங்கள். பயப்பட வேண்டாம்’ என்று இராமன் வற்புறுத்திக் கேட்ட பிறகு சொல்கிறார்கள்.

மன்னவன் இராமன் மாண பங்கத்தை மனத்தினால் நீண்ட்கிலன் வானோர்க்கு இன்னைல் செய்தொழுகும் இராவணன் கொடுபோய் இடைவீடாது ஏராறு தீங்கள் நன்னெடு நகரில் தனிச்சிறை வைத்த தையலைத் தாரமாய்க் கொண்டு பின்னையும் வாழ்க்கை பேரிழுக்கு என்று பேசுவர் பெருநீலத்து உள்ளோர்

(உத்தர காண்டம், சீதை வனம் புகு படலம்.)

இராமன் மாணக் கேட்டை மனத்தால் என்னையல், தேவர்களுக்கு இன்னல் விளைவித்த இராவணனால் கவரப்பட்டு. அவன் நகரில் இடைவீடாமல் ஒராண்டு காலம் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த சீதையைத் தன் மனைவியாக ஏற்று வாழ்வது பேரிழுக்கு என்று பேசுகிறார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

ஒட்டக் கூத்தர் ஒரு வகையில் சொக்கீயம் பண்ணி வைத்திருக்கிறார். வால்மீகியை அப்படியே அடியாற்றி எழுதியிருக்கிறார். கம்பனாயிருந்தால், உடனே இந்த இடத்தில் வால்மீகி என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்று புரட்டிப் பார்க்கவேண்டும். இங்கே அந்தச் சீரம் இல்லை.

தான் நீண்டத்து அப்படியே நட்டு விட்டதால் பெருந்துயருற்றான் இராமன். தன் குடிமக்களீன் மனத்துக்கிசைய நடப்பவனானதால் சீதையை மீண்டும் வனத்தில் விட்டு வரச் சொல்கிறான். ஒரு மன்னன் என்ற முறையில், மக்களீன் மனம் கோணாயல் நடந்து

கெண்டான். சீசீன் மனைவியின் கற்பு சந்தேகத்தீர்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்க வேண்டும் என்ற வீதி நாம் அறிந்ததுதானே? மக்களை வழி நடத்திச் செல்ல வேண்டிய தலைவனுக்கு இருக்க வேண்டிய தகுதிகளில் ஒன்றல்லவா இதி? எனவே அவன் சீதை தீப்பாற்வதை ஏற்க நேர்ந்தது. அவன் எது குறித்து அஞ்சினானோ அதையே உலகு பேசியது. அக்கினீப் பிரவேசம் நடந்த போதே இப்படிப்பட்ட அபவாதம் கிளம்பியது என்றால், நடக்காயல் இருந்திருந்தால் என்னென்ன பேசியிருப்பார்கள்.

சீதையின் கற்பின் மீது எந்தவிதமான ஜையமும் இல்லாமல்தான் இராமன் அக்கினீப் பிரவேசத்தீர்கு ஒப்பினான். அவனுக்கு அவன் பேரில் அங்பு குறையாமல்தான் இருந்தது. அக்கினீப் பிரவேசத்தீர்குப் பிறகும் அவர்கள் அன்புடன்தான் இருந்தார்கள்.

நில்லுங்கள். அக்கினீப் பிரவேசத்தீர்கு எவ்வாறு சம்பதிக்க நேர்ந்தது என்பதைத்தான் சொன்னேன். இராமன் பேசிய நஞ்சீனும் கொடிய சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டாயிற்று என்று பொருளால். மேலும் சர்ப்பமாயிருந்த மனைவியை, அவளீட்டும் சரீயாக எடுத்துச் சொல்லாமல், இலக்குவனை விட்டு காட்டிலே வாண்மீதியின் ஆசிரமத்தீற்கருகே (கவனியுங்கள். ஆசிரமத்தீற்கருகே. அவர் பாதுகாப்பில்லை) விட்டுவிட்டு வரச் சொன்னவன் என்ன உத்தமமான மன்னாயினும் சரீ. அவன் செயல் கண்டிக்கக் கூட்டதே, இலக்குவனே இந்தச் செயலை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அண்ணனின் ஆணையை மீற முடியாதவானாகையாலே அந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும், மனம் ஒப்பிச் செய்யவில்லை என்பது நோக்கத் தக்கது.

இளையோய் நான் குதுவாகி ஈரண்டு தீங்கள் உள் வளையாழி உலக்தை வாய்முட ஒண்ணாது விழைவ ஏதாய் முடியுமோ என்றால்யேன் என் மேனிதனை உளையாத சிந்தயாய் உற்று நோக்கு என உரைத்தாள்.

‘இலக்குவா! நான் கருவற்று நான்கு மாதங்கள் ஆகின்றன. நாளைக்கு எனக்கு அபவாதம் நேரும்போது நீதான் சாட்சீ சொல்ல வேண்டும் என் மேனியை இப்போதே உற்றுப் பார்த்துக் கொள்’ என்றாள் சீதை. துயரத்தீன் எல்லை. இதை விடவும் துயரம் ஒரு பெண்ணுக்கு நேர வேண்டுமா? அதற்குச் சாட்சியாக நீன்ற இலக்குவனின் துயரத்தை விடவும் பெரிதாக ஓர் ஆனுக்கு நேர்ந்தவுலிடுமா?

‘அம்மா! இராமன் உன்னைக் கைப்பிடித்த நாளீல் இருந்து உன் தீருவடிகளைத் தவிர வேற்றினதையும் காணாத என்னால் இப்போது மட்டும் எப்படிப் பார்க்க முடியும்?’ என்று கேட்ட இலக்குவன் கண்ணீர் விட்டு அழுகிறான்.

அதற்கப்பறம் பாருங்கள். உத்தர கண்டத்தீல் வல சுசர்களைப் பார்த்த பிறகு சொல்கிறான் இராமன்.

மருந்துதனத் தீகழும் இன்சொல் மைதிலி கற்புக்கு அருந்ததீ கற்பும் நானும் ஆதலை அறிவனேனும் இருந்தழுல் அதனீன் முழுசீ இலங்கையில் அமர்க் காணப்

புரீந்தது புரியுஸ் காணப் புரிவிப்பேன் இன்னும் என்னா (அசுவமேத யாகப் படலம்)

‘அருந்ததீயின் கற்பும் சானகியின் கற்புக்கு முன் நீல்வாது என்பதை அறிவேன். இருந்தாலும் இலங்கையில் தேவர் காணச் செய்தது போல், இங்கேயும் மக்கள் காண மீண்டும் ஒரு முறை தீக்களீக்கச் செய்வேன்.’

வல குசர்கள் சென்று இதனை அறிவிக்கிறார்கள். வான்மீதியே வருகிறார். ‘தேவீயின் கற்பை நான் அறிவேன்’ என்று நார்சான்றிதழ் தருகிறார். மக்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். இதற்கு மேலும் என்ன வேண்டும்?

முனை நீ அருளீய மொழியை வானவர் அனைவரும் யானும் முன் அறிவும் ஆயினும் கணக்கடல் உலகு உளோர் காண்டல் வேண்டும் என்று இனையன இராகவன் எடுத்து இயம்பினான்.

நீ சொல்வது சரீ என்பது தேவர்களுக்கும் தெரியும். எனக்கும் தெரியும். ஆனால் உலகம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அதனால்தான் அவனை இன்னொரு முறை தீப்பாயச் சொல்கிறேன். அங்கேதான் உடைந்து போனாள் தேவி. ‘அருந்ததீயே போற்றிய என் கற்பை என் கணவன் ஏற்றுக் கொள்ளவிட்டால், யாருடைய சாட்சிதான் அங்கே செல்லுபடியாகும்’ “தீது இல் என் கற்பினைத் தீகழுந்து மேலிய காதலன் தீது எனில் கரீ உண்டாகுமோ.” என்று வருந்தினாள். கடைசியில் நீலம் பிளந்து மறைந்தாள்.

முதல் முறை நடந்த கதையே வேறு. இப்போது நடப்பதோ வேறு. மனைவியின் மீது சந்தேகம் இல்லாவிட்டாலும் உலகு பழிக்கும் என்று நானீ இராமன் அவனை மறுபடியும் தீப்பாயச் சொன்னதை தவறுதான். முதல் முறை பேசிய பேச்சுக்களுக்கும். காட்டகத்தே சென்ற பாதுகாப்பில்லாமல் விட்டு விட்டு வந்த செயலுக்கும். பின்னர் மறுமுறை அக்கினீப் பிரவேசம் செய்யச் சொன்ன வர்த்ததைக்கும் அவனை நல்ல கணவன் என்று சொல்ல முடியுமா?

மனைவன்னைன் கேள்வியை முழுதும் பார்க்க வேண்டும் எனச் சொல்லியிருந்தேன். என்ன கேட்டார்? “தீக்களீக்க சீதையே துணீந்தாலும், ராமன் அதை எவ்வாறு ஏற்கவாற்?” ஏற்றிருக்கக் கூடாதுதான். காதலிருவர் கருத்தொருமித்து ஆதரவு பட்டது அறும். தன் மனைவி மீது அவதாரே ஏற்பட்டிருந்தாலும், அதில் எள்ளளவும் உண்மை இல்லை என்பது தெரிந்திருக்கும் போது அவனை ஆதரித்து அவள் தூய்மையை உலகு உணருமாறு செய்வதுதான் ஓர் ஆடவனீன் அறும். குடி மக்களீன் எவ்வாற் தீர்த்தாரும் ஏற்றுக் கொள்ளும்படியாக ஒரு செயலை ஆண்டவன் கூடச் செய்ய முடியாது என்பது வேண்டுமானால் இந்த நீகழுச்சி தரும் செய்தியாக இருக்கலாம்.

கம்பனும் ஆழ்வார்களும் - நா.கண்ணன்

தமிழ் இலக்கீயம் என்ற ஆல மரத்தைத் தாங்கும் ஆதாரமான வீழுதுகளில் கம்பன் படைப்பு முக்கீயமானது என்பதைத் தமிழின் ஆகச் சீற்றத் கவிஞர்களும், வீமர்சகர்களும் ஒத்துக் கொண்டுள்ளனர். எப்படி ஒரு வாஸ் நடசத்திரம் தோன்றி மறைந்த பின் அது பற்றிய கதைகள் காலம் காலமாக வழக்கில் நீற்கிறதோ அது போல் கம்பனைப் பற்றி. வள்ளுவனைப் பற்றி. ஓளவையைப் பற்றிய கதைகள் தமிழ் மண்ணில் உள்ளன. கம்பனைப் பற்றிய ஆய்வுகள் இன்றும் தொடர்வதற்கு அதுவாரு காரணம்.

கம்பன் இயற்றியதாகப் பல கிராமத்துப் பாடல்கள் கூட உள்ளன. தஞ்சை மண்ணில்

“முங்கீல் இலை மேலே
தூங்கும் பனை நீரே.
தூங்கும் பனை நீரை
வாங்கும் கதிரோனே!”

என்ற பாடல் கம்பன் இயற்றியது என்பார்கள். கம்பனை கவித் தீற்கின் முன் இது தூசு கூடப் பெறாது என்று அறிஞர்கள் சொன்னாலும். கம்பனை ஆனுமை பட்டி தொட்டிகளில் கூட பிரதி பலிப்பதீன் கூராக இதைக் கொள்ளலாம். பட்டி, தொட்டி பற்றிக் கூட கம்பன் இயற்றியதாகப் பல பாடல்கள் கிராமப்புறங்களில் உள்ளன!!

இப்படிக் கம்பன் புகழ் அடைந்திருக் கூடிய காரணம் உண்டு. கம்பனை கல்தீரும் மேரு மலையென்றால், அவன் கவி பாட எடுத்துக் கொண்ட காதை இயயும் என்று சொல்லாம். இரண்டும் சேர்ந்து அவன் புலமை வானைவிற்கு இட்டுச் சென்றுள்ளன. கம்பன் மீக்குத் தீற்றுமையுடன் தன் காலியப் பொருளைத் தேர்ந்து எடுத்திருக்கிறான். ஏற்கனவே பட்டி தொட்டியெல்லாம் புகழ் அடைந்திருக்கும் ஒரு கருவை இவன் பாடும் போது வரவேற்பு கூடுமே தவிர குறையாது.

கம்பனுக்கு ராமாயணத்தைப் பாட மேலும் சீல முக்கீயமான காரணங்கள் உள்ளன. கம்பனுக்கு

வட மொழி தொயும், பண்டை தொட்டு தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு வட மொழிப் பரிச்சீயம் என்றும் உண்டு. இந்தப் பரிச்சீயத்தின் மூலம் வட மொழியின் இலக்கண, இலக்கீய வளத்தை தமிழுடன் ஒப்பு நோக்கி தமிழை வளப் படுத்த வாய்ப்புண்டு. அதைத்தான் செய்தான் கம்பன். மேலும் கம்பன் விண்ணபைரியில் ஆழ்ந்த பற்றுடையவன். கம்பனுக்கு முன் ஆழ்வாராதிகள் தமிழுக்கு வலு கொடுக்கும் வண்ணம் வேதத்தைத் தமிழ் செய்தனர்.

நம்மாழ்வார் இயற்றிய தீருவிருத்தம், தீருவாசீரியம், பெரிய தீருவந்தாதி, தீருவாய்மொழி என்பவை நூன்கு தீராவிட வேதங்கள் என்பார்கள். நம்மாழ்வாருக்கு வடமொழிப் பயிற்சி இருந்தாலும் அவர் வேதத்தை மொழி பெயர்க்கவில்லை ஆயின். வேதத்தைப் புதிதாய் தமிழில் செய்தார். “வாய்மொழி” என்ற சொல், வேதத்தை உணர்த்தப் ‘பீராடல்’ என்னும் சங்க நூலில் பயில்கிறது. இதே போல் பெரியாழ்வார் செய்வித்த தீருமொழிகள் (வடமொழி) ‘பாகவதம்’ என்பர். இப்படி வேத, இதீகாசங்களை தமிழ்ப் புலவர்கள் தமிழ் மொழிக் கேற்றவாறு சீறும். சீறப்புமுற ஆக்கம் செய்து வருவதை கண்ணுற்ற கம்பன். இராமாயணம் எனும் விண்ணபைரிக் காலியதை தமிழ் செய்யத் துணீந்தான் என்று கூறவார்.

வடமொழி அறிந்த புலவர்கள் கூட தமிழ் தீவியப் பிரபந்தங்களை வாசித்த போது இது வரை விளங்காத விஷயங்களை விளங்கிக் கொண்டனர் என்பது. “செய்ய தமிழ் மாலைகள்நாம் ஒதீத் தெளியாத மறைந்தெங்கள் தெளிகீன்றோமே” என்னும் தேசிகப் பிரபந்தச் செய்யுள் மூலம் அறியலாம். இதே வழிமுறையில்தான் கம்பன் செய்த இராமாயணமும் மூலத்தை விட மிகச் சிறப்பாக இருமொழி வல்லுநர்களால் புகழ்ந்து பேசப் படுகிறது. ஆகக் கம்பன் காலியம் செய்து அவனுக்கு முன் இருந்த ஒரு விண்ணபைரி வழிமுறையைப்

பின் பற்றியதே. அவன் விண்ணபைரி வழியினான் என்பதற்குத் தக்க சான்று கம்பன் செய்வித்தச் சடகோபர் அந்தாதி என்னும் நூல். சடகோபன் என்றழைக்கப்படும் நம்மாழ்வாருக்கும் கம்பனுக்கும் நெருங்கீய ஆன்மீகத் தொடர்பு உண்டு கம்பன் பல நேரங்களில் நம்மாழ்வாரீன் மொழியைக் கையாள்கிறான். இந்தால் நம்மாழ்வாரீன் மேல் கம்பனுக்குள்ள மரியாதையைக் காட்டுவது மட்டும் அல்லாமல், நம்மாழ்வாரீன் ஆக்கங்களுக்குக் கம்பன் குடும் புழாரம் (நூல் வீமர்சனம்) என்றும் சொல்லலாம்.

உயிர்த்தாரையிற் புக்கறும்பாம் ஒருமூலவரையும் செயிர்த்தார் குருகை வந்தார் தீருவாய்மொழி செப்பலுற்றால் மயிர்த்தாரைகள் பொடிக்கும் கண்கள் நீர்மல்கும் மரமறையுள் அயிர்த்தார் அயிர்த்த பொருள் வெளியாம் எங்களந்தனர்க்கே.

என்று பாடுகிறான் கம்பன். மரமறையாகிய வேதத்துள் மூழ்கி முத்தெடுக்கும் பெரியவர்களுக்குத் தீருவாய் மொழி வாசித்த பின் தேடும் பொருள் வெளியே வந்து நீற்கும் என்னும் வரிகள் முக்கீயமானவை. இது கம்பனுக்கு வேதப் பொருள் பற்றிய ஆழ்ந்த புலமை இருப்பதைக் காட்டுகிறது. இவ்விமர்சனம் வைணவ ஆச்சார்யர்களுள் ஒருவாரான வேதாந்த தேசிகரீன் கருத்துடன் ஒத்துப் போவது (தெளியாத மறைநிலங்கள் தெளிகீன்றோமே!) இன்னும் சீறப்பு

கம்பன் இப்படி ஆழ்வார்களில் ஊரீத் தீவைத்த காரணத்தால்தான் அவனுக்கு தீருவாய்மொழி கேட்டவுடன் மயிர்த்தாரைகள் சிலிர்த்து. கண்களில் நீர் மல்கிறது. இந்த நெருங்கீய பந்தம் இன்றைவும் நம்மாழ்வார் வாழ்ந்த ஆழ்வார் தீரு-நகரீயில் காணக் கீடைக்கீறுது. கம்பன் செய்வித்த ராமாயணத்திற்கு எத்தனையோ படிகள் வந்து விட்டாலும் ஆழ்வார் தீருநகரீப் படிக்குச் சீறப்பு உண்டு என்பதை முதுபுலவர் வையாபுரிப் பிள்ளையின் பின்வரும் வரிகள் செப்பும். “இப்பிரதேசத்திலுள்ள பிரதீகள் வீத்வைப் பரம்பரையினருள்

கம்பன் விழா மலர்
புரவலர்:

தென்றல்

கம்பன் விழா விருந்து
வழங்குபவது
மயூரி

இந்தியன் உணவகம்

Mayuri Indian Cuisine
2232 El Camino Real
Santa Clara, CA 95050
408.248.9747

கம்பனும் ஆழ்வார்களும் - நா.கண்ணன்

ஒருசாரங்கள் மறுபுறநிறி தவறாதுதான் அடங்குவான் என்று எழுதப் பட்டனவாய். தெரிசிறது வாஸ்யீகி இந்திவர்த்துள் எவ்வளம் தலை தருணத்தில், ராமன் சீரந்தவை ஆழ்வார்த்திரு நகரீப் சூரியனை நோக்கித்தொழுது பிரதிகளோயாகும்".

இப்படிப் பட்ட ஆழ்வார் கம்பநாட்டாழ்வானுக்கு அது தீருநரீப் பிரதியீல் அநேக பொறுக்கவில்லை. மூல முதல் சீரந்த பாடங்கள் சினைத்ததாக மகிழ்கிறார் க்ஷப்பாரங்கள் என்னும் ஆசீரியர். குறிப்பாக ஆரண்யகாண்டப் பாடங்கள் ஒரு பெரும் நிதிபோல் என்னும் குறிப்பில் வாஸ்யீகி அமைந்துள்ளன என்கிறார் இக்கம்பன் கலைப் பித்தர்!

இப்படி ஆழ்வார்கள் வழியில் வரும் கம்பனங்கள் காலியம் செய்யும் போது ராமன் பரம்பரீபாருள் என்னும் ஆழ்வார்களின் கொள்கைப் பிடிப்பும் ஓட்டிக்கொள்கிறது. எனவே, வாஸ்யீகி தரும் காட்சியிலிருந்து பல இடங்களில் மாறு படுகிறான் கம்பன். யுத்த காண்டத்தில் - ராவணன் கோரமாகப் போர் செய்கிறான். அவன் மீது சூரிய அஸ்திரம் விட்டால்-

வந்துள்ளது, வட்டாரப் படிகளில் பல நயங்கள் கிடைக்க வாய்ப்புண்டு. கம்பன் தீருவாரங்கத்தில் இக்காலீயத்தை அரஸ்கேற்றும் செய்யும் போது, அவன் நாசிம் அவதாரச் சீறப்பை இதுவரை யாரும் பாடாத வண்ணம் வருணைக்கிறான். அருகில் நாசிம்யர் சன்னிதி. அவருக்கும்

பொறுக்கவில்லை. "சபாஷ்! பலே, பலே!! என்று நாசிம்யர் எக்காளம் இட்டதாகக் கதை இறைவனையே எழுப்பிய காலிய வரைகளின் இனிமையை உணரத் தமிழ் மக்கள் பல படிகள் படித்து உணரவேண்டும்.

கம்ப காலியத்தின் பல்வேறு படிகளும் முறையாக பதிப்பிக்கப் படவேண்டும். அண்ணாமலைப் பல்கலை கழகம் 12 வருட முயற்சியில் ஒரு ஒருங்கிணைப்புப் பதிப்பொன்று கொண்டு

கற்றின் கனவி (14 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மேலே ஒரு கேள்வி எழுப்பிக் கொண்டோம். இராமன் ஒரு நல்ல கணவனா என்ற கேள்விக்கு என்ன விடை சொல்வது என்று. சீதையையே கேட்போம். 'அம்மா! உன் கணவன் உன்னைப் பிரீந்தானே. அது பற்றி என்ன நினைக்கிறாய்?

நிரைந்த கடலுவகு நெடும்பழிக்குத்தான் அஞ்சித் துறந்தனன் வெங்கனல் குளித்துத் தூயோளாய் இருந்தேனைப் பிறந்த பழி யெனத் துறக்கப் பெருமாயையிடில் எனக்குச் சிறந்தது தற்பிரீவு என்று செப்பினாள் என உரைத்தி.

(உத்தர காண்டம். சீதை வனம் புகு படலம். இலக்குவனைட்டத்தில் சொன்னது.)

'வெம்மையான தீயில் குளித்து என் குற்றமற்ற கற்றை நீருபித்த பின்னரும் கடல் குழந்த உலகத்தார் உரைக்கும் பெரிய பழிச்சொல்லுக்கு அஞ்சி என்னைத் துறப்பதாகச் சொன்னால் (அது பொருந்தாது). அப்படி என்னைத் துறப்பதற்காகவே ஒரு பெரிய பழியை என்மீது சுமத்தினால் அவனைப் பிரீவதே எனக்குச் சிறந்ததாகும் என்று நான் சொன்னதாகச் சொல்!'

இராமன் நல்ல மகன். நல்ல நண்பன். நல்ல சகோதரன். நல்ல தலைவன். ஏடு இணையற்ற வீரன். மிகச் சிறந்த மன்னன். அதில் என்ன ஜையம் இருக்க முடியும்?